

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το πρόβλημα της τρομοκρατίας έχει προσλάβει τα τελευταία χρόνια διαστάσεις πραγματικής μάστιγας, που πλήττει την παγκόσμια κοινότητα ανεξαρτήτως συνόρων και εθνότητων. Η Ευρώπη, ιδιαίτερα – με αποκορύφωμα το πρόσφατο ακόμη αιματηρό τρομοκρατικό χτύπημα στη Μαδρίτη – δοκιμάζεται δεινά από την απειλή της διεθνούς τρομοκρατίας, που θέτει στο στόχαστρό της αθώους πολίτες και αναζητεί τρόπους αποτελεσματικότερης αντιμετώπισής της.

Οι δύο αποφάσεις-πλαίσιο της 13.6.2002 (για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας), τις οποίες συνυπέγραψε και η τότε ελληνική κυβέρνηση, αποτυπώνουν τη βούληση των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εναρμονίσουν τη νομοθεσία τους και να συντονίσουν τη δράση τους σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να υπάρξει μια ενιαία και ισχυρή ευρωπαϊκή απάντηση στη διεθνή τρομοκρατία.

Η βούληση αυτή εκφράζει και δεσμεύει ταυτόχρονα όλα τα ευρωπαϊκά εθνικά κράτη, που βιώνουν τις επιπτώσεις της τρομοκρατικής απειλής στην οικονομική και κοινωνική τους ζωή.

Η χώρα μας έχει καταβάλει βαρύ φόρο αίματος στο βωμό της τρομοκρατίας, και εύλογα επιδεικνύει – ως Πολιτεία και ως κοινωνία – ιδιαίτερη ευαισθησία στην καταπολέμηση της σύγχρονης αυτής μάστιγας. Με το παρόν νομοσχέδιο εκφράζεται η βούληση της Ελλάδος να συμβάλει ενεργά στη διαμόρφωση μιας κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής κατά της διεθνούς τρομοκρατίας, στο πλαίσιο του διακηρυγμένου στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη διατήρηση και ανάπτυξη του ευρωπαϊκού χώρου ως «χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης».

Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο μέρος ρυθμίζει θέματα που αφορούν την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην απόφαση - πλαίσιο «για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών» (όπως αυτή δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18.7.2002). Το δεύτερο μέρος τροποποιεί το ν. 2928/2001 σε συμμόρφωση με την απόφαση - πλαίσιο «για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας» (όπως αυτή δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22.6.2002).

Με το παρόν σχέδιο νόμου η Ελλάδα στοιχείται προς την απορρέουσα από τις ως άνω αποφάσεις - πλαίσιο πολιτική δέσμευσή της.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Ι. Γενικές παρατηρήσεις – Στόχοι

1. Η επίτευξη του στόχου που θέτει το άρθρο 2 της Συνθήκης για τη διατήρηση και ανάπτυξη της Ένωσης ως «χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης» αποτελεί μείζονα προτεραιότητα τόσο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των κρατών μελών. Στο πλαίσιο αυτό, τα τελευταία δεσμεύτηκαν να υλοποιήσουν από κοινού συγκεκριμένα μέτρα δικαστικής συνεργασίας,

όπως αυτά προσδιορίζονται στα άρθρα 30 επ. Συνθήκης.

2. Ειδικότερα, μετά τη σύνοδο του Συμβουλίου στο Κάρντιφ τον Ιούνιο του 1998, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκπόνησαν ένα πρόγραμμα δράσης «όσον αφορά στην άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης». Λίγους μήνες μετά, το Συμβούλιο, κατά τη σύνοδό του στο Τάμπερε, έκρινε ότι η αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων θα πρέπει να αποτελέσει τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας όχι μόνον στις αστικές αλλά και στις ποινικές υποθέσεις. Κάλεσε δε την Επιτροπή να προχωρήσει στην κατάρτιση ενός προγράμματος μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων. Στα συμπεράσματα που τελικά υιοθετήθηκαν, περιελήφθη και το ακόλουθο (με αριθ. 8) προγραμματικό σημείο: «Διερεύνηση των μέσων δια των οποίων θα θεσπιστεί τουλάχιστον για τα σοβαρότερα εγκλήματα περί των οποίων το άρθρο 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα καθεστώς προσαγωγής βασισμένο στην άμεση αναγνώριση και εκτέλεση του εντάλματος σύλληψης που εξέδωσε η αιτούσα δικαστική αρχή».

3. Έτσι, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατήρτισε την από 6/7.12.2001 απόφαση-πλαίσιο «για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών». Ήδη στο προοίμιο αυτής προσδιορίζεται το αποτέλεσμα που επιδιώκεται: «[...] (5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. [...] Οι κλασικές αρχές συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των τελεσίδικων ποινικών αποφάσεων, σε αυτό το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης». Η προστασία των προσωπικών δεδομένων τα οποία τυγχάνουν επεξεργασίας θα πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα με τις αρχές της σύμβασης της 28.1.1981 του Συμβουλίου της Ευρώπης.

4. Για το σκοπό της συμμόρφωσης με την ανωτέρω απόφαση-πλαίσιο και της ενσωμάτωσής της στην ελληνική νομοθεσία, συστάθηκε με την αριθμ. 175.373 οικ./29.11.2002 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, η οποία ολοκλήρωσε και παρέδωσε το έργο της το Νοέμβριο του έτους 2003. Με τη νεότερη υπ' αριθμ. 42830/8.4.2004 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης συστάθηκε ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή με σκοπό την τελική επεξεργασία του σχετικού σχεδίου νόμου.

5. Οι μεταρρυθμίσεις του ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος είναι ουσιαστικές, καθόσον τροποποιείται σε σημαντικό βαθμό το θεσμικό καθεστώς της έκδοσης μεταξύ της Ελλάδας και των λοιπών κρατών μελών. Οι βασικές διαφοροποιήσεις συνίστανται στην κατάργηση της διοικητικής (πολιτικής) φάσης και στην μερική άρση του ελέγχου του διττού αξιόποινου ως προϋπόθεσης για την ευδοκίμηση του αιτήματος για την προσαγωγή του εκζητουμένου. Ως προς τη δυνατότητα προσαγωγής ημεδαπών, όπως αυτή προβλέπεται στην άνω απόφαση-πλαίσιο, κρίθηκε ότι αυτή στο παρόν σχέδιο νόμου θα πρέπει

να παρέχεται μόνον κατ' εξαίρεση. Ειδικότερα, στο άρθρο 11 περ. στ' και η' ορίζεται ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που αφορά ημεδαπό δεν εκτελείται εφόσον: i) η Ελλάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με τους ποινικούς της νόμους, στην περίπτωση που το ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρο ασφαλείας (περ. στ'), ii) το ένταλμα έχει εκδοθεί προς το σκοπό δίωξης του ημεδαπού. Μόνον εφόσον αυτός δεν διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη προσάγεται, αφού διασφαλιστεί ότι ο εκζητούμενος θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει σε αυτό τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή στο στερητικό της ελευθερίας μέτρο που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, (περίπτωση η'). Επισημαίνεται, επίσης, ότι δεν εκτελείται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αν η αξιόποινη πράξη τελέσθηκε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδας (περ. ζ').

6. Με τις προτεινόμενες διατάξεις εισάγεται ένα νομικό καθεστώς, το οποίο όμως δεν οδηγεί αμέσως στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ή ευρύτερα στην «ελεύθερη κυκλοφορία των ποινικών αποφάσεων». Αντίθετα, θέτει κανόνες απλοποιημένου ελέγχου για την αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπων στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ενώ η σύλληψη του εκζητουμένου χωρεί άμεσα, η απόφαση για την προσαγωγή του ή μη εναπόκειται στην κρίση της αρμόδιας δικαστικής αρχής του κράτους εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που λαμβάνεται στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης διαδικασίας. Επισημαίνεται δε στο σημείο αυτό ότι το εν λόγω ένταλμα δεν εκδίδεται από ένα «ευρωπαϊκό» δικαστικό όργανο, αλλά από τη δικαστική αρχή ενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7. Περαιτέρω, σε μια σειρά ρυθμίσεων δίδεται προτεραιότητα στην προστασία των ατομικών και των οικονομικών δικαιωμάτων του εκζητουμένου, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα και τις διεθνείς Συμβάσεις. Από τη στιγμή της σύλληψής του (: άρθρο 15), ο εκζητούμενος έχει δικαίωμα ενημέρωσης για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και για τη δυνατότητά του να συγκατατεθεί στην προσαγωγή του. Επίσης δικαιούται να παρίσταται με συνήγορο και διερμηνέα, καθώς και να λάβει αντίγραφο του σχετικού φακέλου. Στην περίπτωση δε που αμφισβητεί την ταυτότητά του, παρέχεται σε αυτόν το δικαίωμα προσφυγής στο συμβούλιο εφετών. Σύμφωνα με το άρθρο 16, ο εκζητούμενος δικαιούται εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας να προσφύγει στο συμβούλιο εφετών κατά της διάταξης του εισαγγελέα περί κράτησής του ή επιβολής σε βάρος του περιοριστικών όρων. Ιδιαίτερα σημαντική για τη διασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων του εκζητουμένου είναι επίσης η ρύθμιση του άρθρου 17. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται ρητά η υποχρέωση του εισαγγελέα εφετών να ενημερώσει με σαφήνεια τον εκζητούμενο για τις συνέπειες της συγκατάθεσης προσαγωγής, της παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας, καθώς και για το δικαίωμά του να παρίσταται με συνήγορο και διερμηνέα. Η ανωτέρω ενημέρωση, όπως και οι συναφείς δηλώσεις του εκζητουμένου καταχωρίζονται υποχρεωτικά σε σχετική έκθεση, σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 148 έως 153 ΚΠΔ. Ανάλογη υποχρέωση ενημέρωσης και σύνταξης σχετικής έκθεσης

προβλέπεται και στις διατάξεις των άρθρων 34 και 35 όσον αφορά τη δυνατότητα παραίτησης του εκζητουμένου από τον κανόνα της ειδικότητας και τη συγκατάθεσή του να προσαχθεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από το συνδυασμό των άρθρων 9, 17 και 18 προκύπτει η διαφοροποίηση που υιοθετείται στο παρόν σχέδιο νόμου όσον αφορά τον καθορισμό της αρμόδιας δικαστικής αρχής εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ανάλογα με τη δήλωση του εκζητουμένου ως προς τη συγκατάθεσή του ή μη στο κράτος έκδοσης του εντάλματος. Ενώ στην περίπτωση συγκατάθεσης αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης προσαγωγής ή μη είναι ο πρόεδρος εφετών, στην αντίθετη περίπτωση τη σχετική απόφαση εκδίδει το συμβούλιο εφετών. Με την εν λόγω διαφοροποίηση λαμβάνεται υπόψη το διαφορετικό περιεχόμενο των δύο δηλώσεων του εκζητουμένου και διασφαλίζονται πληρέστερα τα δικαιώματά του. Ο εκζητούμενος, μετά τη δήλωσή του για τη συγκατάθεσή ή μη της προσαγωγής στο κράτος έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, απολαύει του δικαιώματος ακρόασης ενώπιον του προέδρου εφετών ή του συμβουλίου εφετών αντίστοιχα (άρθρα 17 παρ. 3 και 18 παρ. 2). Στη δεύτερη μάλιστα περίπτωση είναι υποχρεωτικός ο διορισμός συνηγόρου από τον πρόεδρο εφετών (άρθρο 18 παρ. 2). Περαιτέρω, δικαιούται να ασκήσει έφεση κατά της σχετικής απόφασης του συμβουλίου εφετών στον Άρειο Πάγο (άρθρο 22). Τέλος, στην περίπτωση που το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται από ελληνική δικαστική αρχή και ο εκζητούμενος παραδίδεται στη χώρα μας, θεσπίζεται στο άρθρο 33 η υποχρέωση αφαίρεσης του χρόνου κράτησης του εκζητουμένου στο κράτος εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας του στην Ελλάδα, εφόσον απαγγελθεί σε βάρος του στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας.

8. Στο παρόν σχέδιο νόμου δεν υιοθετείται, από νομοτεχνικής άποψης, η δομή της προαναφερθείσας απόφασης-πλαίσιο, αλλά κρίθηκε προτιμότερο, για τη διευκόλυνση του εφαρμοστή, να αντιμετωπιστεί η ύλη ως εξής: Το πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 1-3) περιέχει γενικές διατάξεις, οι οποίες αφορούν ιδίως το σκοπό και το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Στο δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 4-8) ρυθμίζονται τα ζητήματα που συνδέονται με τη διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια (ελληνική) δικαστική αρχή. Στο τρίτο κεφάλαιο (άρθρα 9-29) καθορίζεται η διαδικασία που διέπει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, όταν τούτο διαβιβάζεται στην αρμόδια (ελληνική) δικαστική αρχή από δικαστική αρχή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το τέταρτο κεφάλαιο (άρθρα 30-32) περιέχει διατάξεις σχετικά με τη διαμεταγωγή του εκζητουμένου. Στο πέμπτο κεφάλαιο (άρθρα 33-36) ρυθμίζονται ζητήματα που συνδέονται με τα αποτελέσματα της προσαγωγής, ιδίως δε όσον αφορά τον κανόνα της ειδικότητας, καθώς και τη μεταγενέστερη προσαγωγή του εκζητουμένου σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή την έκδοσή του σε τρίτο κράτος. Τέλος, το έκτο κεφάλαιο (άρθρα 37-39) περιέχει τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

II. Οι επί μέρους διατάξεις του πρώτου μέρους

A. Το πρώτο κεφάλαιο (: «γενικές διατάξεις») περιέχει τρία άρθρα.

Ειδικότερα:

1. Στο άρθρο 1 παρ. 1 οριοθετείται το εννοιολογικό περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Με την παρ. 2 του άρθρου 1 διατυπώνονται αφενός ο γενικός κανόνας της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος σχεδίου, κατά τα οριζόμενα και στην παρ. 3 του άρθρου 1 της ανωτέρω απόφασης-πλαίσιο, αφετέρου η απαγόρευση που περιέχεται στο προοίμιο της ίδιας απόφασης-πλαίσιο (: στ. 13).

2. Με το άρθρο 2 προσδιορίζονται τα αναγκαία εκείνα στοιχεία, τα οποία θα πρέπει να περιέχει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, ώστε να περιβάλλεται με το νόμιμο τύπο και να είναι αιτιολογημένο κατά το δικονομικό σκοπό που επιτελεί.

3. Στο άρθρο 3 ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης ως Κεντρική Αρχή που θα επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Β. Το δεύτερο κεφάλαιο (: «έκδοση και διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης») περιέχει πέντε άρθρα. Ειδικότερα:

1. Στο άρθρο 4 ορίζεται ο κατά τόπον αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών ως αρμόδια δικαστική αρχή έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

2. Στο άρθρο 5 προσδιορίζεται ειδικότερα το πεδίο εφαρμογής του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

3. Με το άρθρο 6 ρυθμίζεται η διαδικασία διαβίβασης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος.

4. Με το άρθρο 7 παρέχεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών το δικαίωμα να ζητήσει, παράλληλα με τη διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, την παράδοση και κατάσχεση αντικειμένων που συνδέονται με τη σχετική αξιόποινη πράξη.

5. Με το άρθρο 8 παρέχεται το δικαίωμα στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών να ζητήσει από την αρμόδια προς τούτο αρχή την άρση του προνομίου ή της ασυλίας που απολαύει ο εκζητούμενος.

Γ. Το τρίτο κεφάλαιο (: «εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης») περιέχει είκοσι ένα άρθρα. Ειδικότερα:

1. Με το άρθρο 9 καθορίζονται οι αρμόδιες δικαστικές αρχές εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η διαδικασία «εκτέλεσης» του εν λόγω εντάλματος χωρεί κατ' ουσία σε δύο στάδια, δηλαδή σε εκείνο της σύλληψης και σε εκείνο της προσαγωγής (ή μη) του εκζητουμένου. Όπως προαναφέρθηκε, κατά το πρώτο στάδιο, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, εφόσον έχει εκδοθεί με το νόμιμο τύπο, είναι άμεσα εκτελεστό. Έτσι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ο κατά τόπο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών είναι η αρμόδια δικαστική αρχή (κατ' αρχάς) για την παραλαβή του εντάλματος, τη σύλληψη και κράτηση του εκζητουμένου και για την εισαγωγή της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστικό όργανο. Όσον αφορά το δεύτερο στάδιο, υιοθετείται, όπως ανωτέρω επισημάνθηκε, η ακόλουθη διάκριση: i) Στην περίπτωση που ο εκζητούμενος συγκατατίθεται να παραδοθεί στο κράτος έκδοσης του εν λόγω εντάλματος, αρμόδια αρχή για την έκδοση της απόφασης σχετικά με την προσαγωγή του ή μη είναι ο κατά τόπον αρμό-

διος πρόεδρος εφετών (παρ. 2 του παρόντος άρθρου). ii) Στην αντίθετη περίπτωση, αρμόδια αρχή για την έκδοση της σχετικής απόφασης είναι το κατά τόπο αρμόδιο συμβούλιο εφετών (παρ. 3 του παρόντος άρθρου). Τέλος, η εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Εφετών (παρ. 1 του παρόντος άρθρου).

2. Στο άρθρο 10 θεσπίζεται ως γενικός κανόνας η αρχή του διττού αξιοποιήσιμου (παρ. 1 του παρόντος άρθρου). Κατ' εξαίρεση, ο κανόνας αυτός κάμπτεται για τα εγκλήματα που περιέχονται στον κατάλογο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εφόσον όμως για αυτά απειλείται στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών. Πρέπει να αναφερθεί ότι παρά τη γενικόλογη διατύπωση της απόφασης-πλαίσιο σχετικά με τα εγκλήματα αυτά, που οφείλεται σε μεγάλο βαθμό και σε ορολογικές αποκλίσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών εννόμων τάξεων, όλες οι σχετικά αναφερόμενες πράξεις είναι αξιόποινες και κατά το ελληνικό δίκαιο. Επισημαίνεται ιδιαίτερος ότι για τον προσδιορισμό της έννοιας αυτών των εγκλημάτων λαμβάνονται υπόψη οι υπάρχουσες αντίστοιχες διεθνείς συμβάσεις και τα άλλα διεθνή κείμενα.

3. Με το άρθρο 11 καθορίζονται οι υποχρεωτικοί λόγοι άρνησης εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Ενώ οι περιπτώσεις δ', στ', ζ' και η' του παρόντος άρθρου προβλέπονται ως δυνητικοί λόγοι στην απόφαση-πλαίσιο (: άρθρο 4), στο σχέδιο νόμου κρίθηκε ορθότερη η ένταξη τους στους υποχρεωτικούς λόγους, εν όψει των ιδιαιτεροτήτων που παρουσιάζουν ο θεσμός της παραγραφής στο πλαίσιο της εσωτερικής μας έννομης τάξης και η προσαγωγή ημεδαπών. Μάλιστα η προσαγωγή ημεδαπού προς το σκοπό δίωξης λαμβάνει χώρα μόνον εφόσον ο εκζητούμενος δεν διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη (περίπτωση η'). Η περίπτωση ζ' προβλέπεται ως υποχρεωτικός λόγος άρνησης λόγω της στενής σχέσης της αξιόποινης πράξης με την ελληνική έννομη τάξη (αρχή της εδαφικότητας). Η περ. ε' του παρόντος άρθρου συνάδει προς τον κανόνα που διατυπώνεται στο προοίμιο της απόφασης-πλαίσιο (: στ. 12), καθώς και προς το τελ. εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 5 του Συντάγματος. Διευκρινίζεται, ως προς την περ. γ', ότι, σύμφωνα με τον ισχύοντα ελληνικό νόμο, ποινικά ανεύθυνα λόγω ηλικίας είναι άτομα που δεν έχουν συμπληρώσει ακόμα το 13ο έτος της ηλικίας τους.

4. Με το άρθρο 12 καθορίζονται οι δυνητικοί λόγοι άρνησης εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

5. Στο άρθρο 13 προβλέπεται η δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης να αρνηθεί την εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος στην περίπτωση που το κράτος έκδοσης δεν παρέχει επαρκώς συγκεκριμένες εγγυήσεις. Σχετικά με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι πρόσωπα που κατοικούν στην Ελλάδα νοούνται εκείνα που η διαμονή τους έχει το στοιχείο της μονιμότητας.

6. Στο άρθρο 14 θεσπίζεται η υποχρέωση του αρμοδίου Εισαγγελέα Εφετών να μεριμνήσει για τη σύλληψη του εκζητουμένου, όταν λάβει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Σε περίπτωση που το ένταλμα παραληφθεί από αναρμόδια αρχή, αυτή υποχρεούται να το διαβιβάσει αρμοδίως.

7. Με το άρθρο 15 ρυθμίζεται η διαδικασία που διέπει τη σύλληψη του εκζητουμένου, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων που αυτός απολαύει.

8. Με το άρθρο 16 ρυθμίζεται η διαδικασία που διέπει την κράτηση του εκζητουμένου ή την επιβολή περιοριστικών όρων σε βάρος του. Ρητά παρέχεται στον εκζητούμενο το δικαίωμα προσφυγής κατά της σχετικής διάταξης του Εισαγγελέα Εφετών.

9. Στο άρθρο 17 προσδιορίζεται ειδικότερα η υποχρέωση του Εισαγγελέα Εφετών να ενημερώσει τον εκζητούμενο για τις συνέπειες της συγκατάθεσης προσαγωγής, της παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας, καθώς και για το δικαίωμά του να παρίσταται με συνήγορο όπως και με διερμηνέα. Η σύνταξη σχετικής έκθεσης είναι υποχρεωτική. Στην περίπτωση που ο εκζητούμενος δηλώσει ότι συγκατατίθεται στην προσαγωγή του, ο σχετικός φάκελος διαβιβάζεται στον πρόεδρο εφετών, ο οποίος, όπως προαναφέρθηκε, είναι αρμόδιος για την έκδοση της απόφασης σχετικά με την προσαγωγή ή μη του εκζητουμένου.

10. Στο άρθρο 18 προβλέπεται η διαδικασία που ακολουθεί μετά τη δήλωση του εκζητουμένου ότι δεν συγκατατίθεται στην προσαγωγή του. Ρητή αναφορά γίνεται στα δικαιώματα που απολαμβάνει ενώπιον του αρμόδιου συμβουλίου εφετών.

11. Με το άρθρο 19 παρέχεται το δικαίωμα στην αρμόδια δικαστική αρχή να ζητήσει από την αρχή του κράτους έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης την προσκόμιση συμπληρωματικών στοιχείων, στην περίπτωση που κρίνει ότι δεν είναι επαρκείς οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν. Ρητά δε ορίζεται ότι η απόφαση για την εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

12. Το άρθρο 20 ρυθμίζει τα ζητήματα που συνδέονται με περιπτώσεις συρροής αφενός περισσότερων ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο, αφετέρου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και αίτησης έκδοσης. Ως προς την ερμηνεία της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου διευκρινίζεται ότι επί ίσης βαρύτητας πράξεων προηγείται το ένταλμα που εκδόθηκε προς το σκοπό της εκτέλεσης.

13. Με το άρθρο 21 καθορίζονται οι προθεσμίες, εντός των οποίων η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την προσαγωγή ή μη του εκζητουμένου οφείλει να προβεί στην έκδοση της σχετικής απόφασης, καθώς και η σχετική διαδικασία.

14. Στο άρθρο 22 προβλέπεται το δικαίωμα του εκζητουμένου, μόνον στην περίπτωση μη συγκατάθεσής του να προσαχθεί, να ασκήσει έφεση στον Άρειο Πάγο κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Η κλήτευσή του είναι υποχρεωτική.

15. Στο άρθρο 23 θεσπίζεται η υποχρέωση της δικαστικής αρχής να δεχθεί είτε την ακρόαση του εκζητουμένου είτε την προσωρινή μεταγωγή του στο κράτος έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, μέχρι τη λήψη της σχετικής απόφασης για την προσαγωγή του ή μη, στις περιπτώσεις που το ως άνω ένταλμα έχει εκδοθεί προς το σκοπό της δίωξης.

16. Το άρθρο 24 αφορά τη διαδικασία που συνδέεται με την άρση του προνομίου ή της ασυλίας που απολαύει ο εκζητούμενος.

17. Στο άρθρο 25 ρυθμίζεται η περίπτωση που ο εκζητούμενος έχει εκδοθεί στην Ελλάδα από τρίτο κράτος

και προστατεύεται από διατάξεις σχετικές με τον κανόνα της ειδικότητας.

18. Στο άρθρο 26 προβλέπεται η υποχρέωση της αρμόδιας δικαστικής αρχής να κοινοποιήσει τη σχετική απόφασή της αμελλητί στη δικαστική αρχή έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

19. Στο άρθρο 27 καθορίζονται οι προθεσμίες, εντός των οποίων, με μέριμνα του εισαγγελέα εφετών, ο εκζητούμενος προσάγεται στις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, μετά την έκδοση της σχετικής απόφασης.

20. Με το άρθρο 28 παρέχεται, υπό προϋποθέσεις, η δυνατότητα της αναβολής της προσαγωγής του εκζητουμένου ή της προσαγωγής του υπό όρους που συμφωνούνται αμοιβαία με τη δικαστική αρχή έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

21. Με το άρθρο 29 ρυθμίζεται η διαδικασία που άπτεται της κατάσχεσης και παράδοσης αντικειμένων που συνδέονται με την αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Δ. Το τέταρτο κεφάλαιο (: «διαμεταγωγή του εκζητουμένου») περιέχει τρία άρθρα. Ειδικότερα:

1. Στο άρθρο 30 προβλέπονται οι όροι διαμεταγωγής του εκζητουμένου μέσω του ελληνικού εδάφους, μετά από αίτηση της δικαστικής αρχής έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Καθορίζεται το περιεχόμενο της σχετικής αίτησης (παρ. 2) και λαμβάνεται ιδιαίτερη πρόνοια σε περίπτωση που εκζητούμενος είναι ημεδαπός (παρ. 3 και 4). Ειδικότερα ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται η διαμεταγωγή του ημεδαπού, εκτός εάν, στην περίπτωση που το εν λόγω ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης, διασφαλιστεί ότι ο εκζητούμενος, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο που τυχόν απαγγελθούν σε βάρος του.

2. Με το άρθρο 31 ορίζεται ο εισαγγελέας εφετών ως αρμόδια αρχή για την παραλαβή των σχετικών αιτήσεων και εγγράφων, όπως και για την έκδοση της απόφασης σχετικά με τη διαμεταγωγή ή μη του εκζητουμένου.

3. Στο άρθρο 32 προβλέπεται, αντιστοίχως, το δικαίωμα του εισαγγελέα εφετών που εκδίδει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης να υποβάλει αίτηση για τη διαμεταγωγή του εκζητουμένου μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ε. Το πέμπτο κεφάλαιο (: «αποτελέσματα της προσαγωγής») περιέχει τέσσερα άρθρα. Ειδικότερα:

1. Με το άρθρο 33 υποχρεούνται οι (ελληνικές) δικαστικές αρχές να αφαιρούν το χρόνο που κρατήθηκε ο εκζητούμενος στο κράτος μέλος εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας του στην Ελλάδα σε περίπτωση καταδίκης του.

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 34 θεσπίζεται ο κανόνας της ειδικότητας, ο οποίος, κατ' εξαίρεση, δεν εφαρμόζεται μόνον εφόσον πληρούνται οι όροι που τίθενται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Με τις παραγράφους 3 και 4 ρυθμίζεται η σχετική διαδικασία και προσδιορίζονται οι υποχρεωτικοί και δυνητικοί λόγοι άρνησης της συγκατάθεσης εκ μέρους της αρμόδιας (ελληνικής) δικαστικής αρχής, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 11, 12 και 13 του παρόντος σχεδίου νόμου. Ως προς την παρ.1 διευ-

κρινίζεται ότι ως «διαφορετική» αξιολογείται μία πράξη με βάση τα πραγματικά περιστατικά τέλεσής της και ανεξαρτήτως του νομικού της χαρακτηρισμού.

3. Στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 35 ρυθμίζονται τα ζητήματα που άπτονται της μεταγενέστερης προσαγωγής του εκζητουμένου, ο οποίος έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον έχει εκδοθεί σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για αξιόποινη πράξη προγενέστερη της προσαγωγής του. Ειδικότερα, στην παρ. 1 του ως άνω άρθρου τίθενται οι προϋποθέσεις για την ανωτέρω προσαγωγή του εκζητουμένου, χωρίς να είναι απαραίτητη η συγκατάθεση του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος. Στην περίπτωση που η τελευταία είναι απαραίτητη, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει σχετική αίτηση στη δικαστική αρχή του ανωτέρω κράτους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Τέλος, η παρ. 3 αναφέρει στη διαδικασία που τηρείται, όταν ζητείται η συγκατάθεση της ελληνικής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, προκειμένου να προσαχθεί ο εκζητούμενος σε άλλο κράτος μέλος.

4. Στο άρθρο 36 ρυθμίζονται τα ζητήματα που άπτονται της μεταγενέστερης έκδοσης του εκζητουμένου σε τρίτο κράτος. Στην περίπτωση που εκζητούμενος έχει προσαχθεί στην Ελλάδα σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η μεταγενέστερη έκδοσή του σε τρίτο κράτος δεν επιτρέπεται χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης του εντάλματος (παρ. 1). Όταν, αντίθετα, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται από ελληνική δικαστική αρχή, η σχετική συγκατάθεση δίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις των συμβάσεων που δεσμεύουν τη χώρα μας, καθώς και αυτές του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (παρ. 2).

ΣΤ. Το έκτο κεφάλαιο (: «τελικές και μεταβατικές διατάξεις») περιέχει τρία άρθρα. Ειδικότερα:

1. Στο άρθρο 37 προβλέπεται ότι οι δαπάνες που προκαλούνται επί του ελληνικού εδάφους κατά την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

2. Στο άρθρο 38 προσδιορίζονται οι συμβάσεις, οι διατάξεις των οποίων αντικαθίστανται από το παρόν σχέδιο νόμου όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Με την παρ. 1 του άρθρου 39 προβλέπεται ότι από τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου διέπονται μόνο εκείνες οι αιτήσεις έκδοσης που παραλαμβάνονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Περαιτέρω, εν όψει του ότι το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεν έχει ακόμη αποκτήσει τη δυνατότητα να διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος σχεδίου νόμου, ορίζεται στην παρ. 2 του ως άνω άρθρου 39 ότι η σχετική καταχώριση επιφέρει τα αποτελέσματα του ευρωπαϊκού εντάλματος μέχρις ότου η αρμόδια δικαστική αρχή παραλάβει με όλους τους τύπους το πρωτότυπο.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Ι. Γενικές παρατηρήσεις - Στόχοι

1. Η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, εσωτερικής και

διεθνούς, αποτελεί κατά τις τελευταίες δεκαετίες μείζονα νομοθετική προτεραιότητα για τη διεθνή κοινότητα. Στο πλαίσιο αυτό η Ελλάδα κύρωσε ήδη με το ν. 1789/1988 (ΦΕΚ 33 Α΄) την από 27ης Ιανουαρίου 1977 Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας, όπως επίσης μια σειρά από ειδικότερες συμβάσεις που καταρτίστηκαν για να προστατευθούν ευάλωτα σε τρομοκρατικές πράξεις πρόσωπα και αντικείμενα.

2. Πρόκειται ιδίως για τη Διεθνή Σύμβαση για την καταστολή παρανόμων πράξεων κατά της ασφαλείας της Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 174/1973 (ΦΕΚ 248 Α΄), τη Διεθνή Σύμβαση για την καταστολή της παρανόμου καταλήψεως αεροσκαφών, η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 1352/1973 (ΦΕΚ 74 Α΄), τη Διεθνή Σύμβαση για την πρόληψη και τιμωρία των εγκλημάτων που στρέφονται κατά των διεθνώς προστατευόμενων προσώπων συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών αντιπροσώπων η οποία κυρώθηκε με το ν. 1368/1983 (ΦΕΚ 89 Α΄), τη Διεθνή Σύμβαση για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού, η οποία κυρώθηκε με το ν. 1636/1986 (ΦΕΚ 106 Α΄), τη Διεθνή Σύμβαση κατά της σύλληψης ομήρων, η οποία κυρώθηκε με το ν. 1688/1987 (ΦΕΚ 29 Α΄), το Πρωτόκολλο για την καταστολή παρανόμων πράξεων βίας σε αερολιμένες που εξυπηρετούν τη διεθνή πολιτική αεροπορία το οποίο κυρώθηκε με το ν. 1913/1990 (ΦΕΚ 177 Α΄) και τη Διεθνή Σύμβαση για την καταστολή των παράνομων πράξεων κατά της ασφαλείας της ναυσιπλοΐας και του Πρωτοκόλλου για την καταστολή παράνομων πράξεων κατά της ασφαλείας των σταθερών εγκαταστάσεων στην υφαλοκρηπίδα, το οποίο κυρώθηκε με το ν. 2108/1992 (ΦΕΚ 200 Α΄). Στο ίδιο πλαίσιο, η Ελλάδα κύρωσε με το ν. 3034/2002 (ΦΕΚ 168 Α΄) τη Διεθνή Σύμβαση για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και με το ν. 3116/2003 (ΦΕΚ 48 Α΄) τη Διεθνή Σύμβαση για την καταστολή τρομοκρατικών βομβιστικών επιθέσεων.

3. Υπό το πνεύμα αυτό εκσυγχρονίστηκε πρόσφατα με το ν. 2928/2001 (ΦΕΚ 141 Α΄) η ποινική μας νομοθεσία, ώστε να αντιμετωπίζεται δραστικότερα και συνολικά το φαινόμενο της αυξημένης και επικίνδυνης εγκληματικότητας που προέρχεται από εγκληματικές οργανώσεις (ανεξαρτήτως της μορφής και του απώτερου στόχου υπό τον οποίο αυτές αναπτύσσουν τη δράση τους).

4. Το έτος 2001 ωστόσο η διεθνής κοινότητα τέθηκε εκ νέου ενώπιον του προβλήματος της διεθνούς τρομοκρατίας, και μάλιστα με ιδιαίτερα έντονο τρόπο. Άμεση απάντηση της διεθνούς κοινότητας στις ενέργειες αυτές υπήρξε η υπ' αριθμ. 1373/2001 απόφαση που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών κατά την 4385η συνεδρίασή του, στις 28 Σεπτεμβρίου 2001 και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τη 2η Νοεμβρίου 2001 (ΦΕΚ 257 Α΄).

5. Εξάλλου, η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ως πρωταρχικό στόχο της και αποφάσισε να λάβει πρόσθετα μέτρα για την εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας και να εντείνει την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις (απόφαση του Συμβουλίου για την ίδρυση της Eurojust δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6.3.2002, Κοινή Θέση του Συμβουλίου της 27ης Δεκεμβρίου 2001, δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28.12.2001, L 344/93). Επίσης το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υιοθέτη-

σε τον υπ' αριθμ. 2580/2001 Κανονισμό για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28.12.2001, L 344/70).

6. Για την επίτευξη του ίδιου στόχου το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατήρτισε την από 13ης Ιουνίου 2002 απόφαση-πλαίσιο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 164 της 22.6.2002). Με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο αφ' ενός μεν σκοπεύεται η εναρμόνιση του νομοθετικού καθεστώτος των κρατών-μελών καθ' όσον αφορά τον ορισμό των τρομοκρατικών εγκλημάτων και των τρομοκρατικών ομάδων, αφ' ετέρου δε διακηρύσσεται ότι καμία από τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου «δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπο ώστε να περιορίζει ή να καταργεί θεμελιώδη δικαιώματα ή ελευθερίες, όπως το δικαίωμα της απεργίας, [την] ελευθερία του συνέρχεσθαι, του συνεταιρίζεσθαι ή της έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος κάθε προσώπου να ιδρύει με άλλους συνδικαλιστικές ενώσεις και να προσχωρεί σε αυτές για την υπεράσπιση των συμφερόντων του και του συναφούς δικαιώματος διαδηλώσεως».

7. Με την υπ' αριθμ. 42830/8.4.2004 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης η ίδια νομοπαρασκευαστική επιτροπή ασχολήθηκε με την τελική επεξεργασία του σχετικού σχεδίου νόμου που είχε καταρτισθεί από προηγούμενη επιτροπή και το οποίο εντάσσεται ως δεύτερο μέρος στο παρόν σχέδιο νόμου.

8. Δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, η χώρα μας είχε πρόσφατα αποκτήσει εκσυγχρονισμένο νομοθετικό πλαίσιο καταπολέμησης της οργανωμένης εγκληματικότητας, οι μεταρρυθμίσεις του ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος που κατέστησαν αναγκαίες υπήρξαν ελάχιστες σε αριθμό και γενικά περιορισμένες σε σημασία.

9. Ουσιαστικά η μόνη σημαντική καινοτομία αφορά την εισαγωγή στο Έκτο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα του άρθρου 187Α (μετά την αναρίθμηση του ισχύοντος άρθρου 187Α σε 187Β), ώστε εφεξής να αντιμετωπίζονται πλέον ρητά οι τρομοκρατικές πράξεις, και δη τόσο όταν αυτές τελούνται από μεμονωμένα άτομα, όσο και όταν διαπράττονται από τρομοκρατικές οργανώσεις.

10. Επισημαίνεται ότι, με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, οι τρομοκρατικές ενέργειες που τελούνται από μεμονωμένα άτομα δεν τιμωρούνται ως τέτοιες, αλλά ως κοινές εγκληματικές πράξεις. Δεν τιμωρείται επίσης ως τρομοκρατική πράξη κατά το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο η εκ μέρους εγκληματικής οργανώσεως τέλεση ενός μόνον και όχι απαραίτητως περισσότερων από τα κακούργηματα του καταλόγου του ισχύοντος άρθρου 187 Π. Κ.. Κατά συνέπεια είναι φανερό ότι λ.χ. η τιμώρηση μόνο κατά τις διατάξεις του άρθρου 299 Π. Κ. περισσότερων ανθρωποκτονιών που τελούνται από έναν δράστη ή μίας ανθρωποκτονίας που τελείται από μέλη μιας εγκληματικής οργανώσεως προκειμένου με τον τρόπο αυτόν να επιτευχθεί, και στις δύο περιπτώσεις, ο εκφοβισμός ενός πληθυσμού ή η καταστροφή των θεμελιωδών συνταγματικών, πολιτικών ή οικονομικών δομών μιας χώρας, δεν καλύπτει την πλεονάζουσα απαξία της πράξεώς του και θέτει το ποινικό σύστημα της χώρας μας ενώπιον μιας δικαιοκρατικά μη ανεκτής ανόμοιας μεταχείρισης όμοιων περιπτώσεων.

11. Σε αντίθεση με τις τρομοκρατικές πράξεις που δια-

πράττονται από μεμονωμένα άτομα, οι ίδιες, περισσότερες κατά τα προλεχθέντα, πράξεις που τελούνται από τρομοκρατικές οργανώσεις αντιμετωπίζονται ήδη ποινικά με τις (δια του ν. 2928/2001) εκσυγχρονισθείσες διατάξεις του άρθρου 187 Π.Κ..

12. Ωστόσο, η περιλαμβανόμενη στο παρόν σχέδιο νόμου ρύθμιση της παραγράφου 4 του νεοπαγούς άρθρου 187 Α που αφορά την τέλεση τρομοκρατικών πράξεων από ομόλογες οργανώσεις δεν πρέπει να δώσει την εντύπωση ότι οι δύο διατάξεις, δηλαδή η προτεινόμενη του άρθρου 187Α παρ. 4 και εκείνη του ήδη ισχύοντος άρθρου 187 παράγραφοι 1 και 4 Π.Κ., θα δημιουργήσουν προβλήματα στην πράξη ως αφορώσες την αυτή νομοθετική ύλη. Κι αυτό, διότι, ενώ στις (γενικές) διατάξεις του άρθρου 187 Π.Κ. υπάγονται πράξεις εγκληματικών οργανώσεων ανεξαρτήτως του απώτερου στόχου τον οποίο αυτές επιδιώκουν με τις αξιόποινες ενέργειές τους (ιδεολογικό ή οικονομικό), στην ειδικότερη διάταξη της παρ. 4 του προτεινόμενου άρθρου 187Α ο σκοπός του δράστη περιγράφεται ρητά και απαιτείται απαρε-γκλίτως να συντρέχει προκειμένου να πληρούται η ποινική υπόσταση του εγκλήματος.

13. Ενώ λοιπόν η διάταξη του ισχύοντος άρθρου 187 παράγραφοι 1 και 4 πληρούται ανεξάρτητα από τον (ενδεχομένως αυθαίρετο) αυτοπροσδιορισμό μιας εγκληματικής οργάνωσης είτε ως τρομοκρατικής είτε ως μαφιόζικης είτε ως άλλου τύπου τοιαύτης, για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα που προβλέπεται στο προτεινόμενο άρθρο 187Α παρ. 4 θα πρέπει τα μέλη της συγκεκριμένης ομάδας να πράττουν με δεδηλωμένο, σαφή και σοβαρό σκοπό, ο οποίος προσδιορίζει το κοινωνικό νόημα της πράξης τους και ο οποίος έγκειται ειδικότερα στον εκφοβισμό ενός πληθυσμού ή στον παράνομο εξαναγκασμό μιας δημόσιας αρχής ή ενός διεθνούς οργανισμού ή, τέλος, στη σοβαρή βλάβη ή στην καταστροφή των θεμελιωδών συνταγματικών, πολιτικών ή οικονομικών δομών μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού.

14. Το θεμελιώδες χαρακτηριστικό των ρυθμίσεων του προτεινόμενου στο παρόν σχέδιο νόμου άρθρου 187Α Π.Κ. έγκειται στο γεγονός ότι με αυτές δεν αναιρείται ούτε περιορίζεται οποιασδήποτε μορφής πολιτική εκδήλωση ή άλλη μαχητική συνδικαλιστική δράση. Για το λόγο αυτόν, στην παράγραφο 8 του άρθρου 187Α ορίζεται ειδικότερα ότι δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη κατά την έννοια της διατάξεως αυτής η τέλεση ενός ή περισσότερων από τα προβλεπόμενα σε αυτήν εγκλήματα αν εκδηλώνεται ως προσπάθεια εγκαθίδρυσης του δημοκρατικού πολιτεύματος ή διαφύλαξης ή αποκατάστασης αυτού ή αποσκοπεί στην άσκηση θεμελιώδους ατομικής, πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας ή άλλου δικαιώματος προβλεπόμενου στο Σύνταγμα ή στην ΕΣΔΑ.

II. Οι επί μέρους διατάξεις του δεύτερου μέρους

1. Το δεύτερο μέρος του παρόντος νόμου περιέχει τέσσερα άρθρα. Με το πρώτο εισάγονται διατάξεις ουσιαστικού ποινικού δικαίου, το δεύτερο αναφέρεται στην ευθύνη των νομικών προσώπων, το τρίτο περιέχει διατάξεις ποινικού δικονομικού δικαίου. Ειδικότερα:

2. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 40 του παρόντος σχεδίου προστίθεται στο Έκτο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα άρθρο 187Α (τρομοκρατικές πράξεις), του ισχύοντος άρθρου 187Α αναριθμουμένου σε άρθρο 187Β.

Κατά την πρώτη παράγραφο του εν λόγω άρθρου 187Α τιμωρείται ως τρομοκρατική πράξη η τέλεση ενός ή και περισσότερων εγκλημάτων από τα προβλεπόμενα στον οικείο κατάλογο, όταν η τέλεση αυτή αντικειμενικά μεν λαμβάνει χώρα με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες τέτοιες, που να είναι δυνατό να βλάψουν μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό, υποκειμενικά δε ο δράστης της πράξεως αποσκοπεί είτε στο σοβαρό εκφοβισμό ενός πληθυσμού, είτε στον παράνομο εξαναγκασμό μιας δημόσιας αρχής ή ενός διεθνούς οργανισμού να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει από την εκτέλεσή της, είτε στη σοβαρή βλάβη ή στην καταστροφή των θεμελιωδών συνταγματικών, πολιτικών ή οικονομικών δομών μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού.

Η ποινική κύρωση για τις πράξεις αυτές κλιμακώνεται ανάλογα με τη βαρύτητα του τελεσθέντος εγκλήματος, και πάντως είναι αυξημένη με τρόπο ώστε η ποινική απαξία των προβλεπόμενων στη ρύθμιση αυτή πράξεων να καλύπτει την κατά τις οικείες διατάξεις αντιμετωπιζόμενη ποινική απαξία των επί μέρους εγκλημάτων (φαινομένη συρροή).

Στη βαρύτερη περίπτωση της κλιμάκωσης, προβλέπονται αυστηρότερες διατάξεις για την παραγραφή της πράξης (τριακονταετία) και ρυθμίζεται ειδικότερα η υφ' όρον απόλυση του καταδικασθέντος (έκτιση είκοσι πέντε ετών).

3. Κατά τη δεύτερη παράγραφο του αυτού άρθρου οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 134 έως 137 Π.Κ..

4. Κατά την τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου τιμωρείται η πρόκληση τρόμου με τη σοβαρή απειλή διαπράξεως μιας ή περισσότερων από τις προβλεπόμενες στην πρώτη παράγραφο τρομοκρατικών πράξεων. Κατ' εξαίρεση όμως από τα γενικώς κρατούντα, η απόπειρα της πράξεως αυτής δεν συνιστά αξιόποινη πράξη.

5. Στην τέταρτη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου 187Α καταστρώνεται η ποινική έννοια της τρομοκρατικής οργανώσεως, εν πολλοίς κατά τα πρότυπα της κατά τις παραγράφους 1 και 4 του ισχύοντος άρθρου 187 Π.Κ. αξιόποινης εγκληματικής οργανώσεως, και προβλέπεται μια διαβαθμισμένης αυστηρότητας ποινική κύρωση.

6. Κατά την πέμπτη παράγραφο της αυτής διατάξεως τιμωρείται αυστηρότερα όποιος εν τοις πράγμασι διευθύνει καθ' οιονδήποτε τρόπο μια, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, τρομοκρατική οργάνωση.

7. Στην έκτη παράγραφο τιμωρούνται για πρώτη φορά ως αυτοτελές έγκλημα περισσότερες πράξεις ενίσχυσης και χρηματοδότησης τρομοκρατικών πράξεων.

8. Κατά την έβδομη παράγραφο τιμωρούνται εν πολλοίς αυστηρότερα ορισμένα εγκλήματα, εφόσον αυτά τελούνται με σκοπό την προπαρασκευή του εγκλήματος της παραγράφου 1.

9. Στην όγδοη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου 187Α αποκλείεται από την τιμώρησή της ως τρομοκρατικής πράξεως η τέλεση ενός ή περισσότερων από τα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων, εφόσον αυτό ή αυτά εκδηλώνονται ως προσπάθεια εγκαθίδρυσης του δημοκρατικού πολιτεύματος ή διαφύλαξης ή αποκατάστασης αυτού ή αποσκοπούν στην άσκηση θεμελιώδους ατομικής, πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας ή άλλου δικαιώματος προβλεπόμενου στο Σύνταγμα ή στην ΕΣΔΑ.

10. Τέλος, κατά την ένατη παράγραφο του άρθρου

187Α επεκτείνεται η ισχύς της παραγράφου 2 του άρθρου 187 και για πράξεις παρεμπόδισης της απονομής δικαιοσύνης επί τρομοκρατικών εγκλημάτων υπό την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

11. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 40 του παρόντος σχεδίου νόμου τροποποιούνται οι δύο πρώτες παράγραφοι του δια του παρόντος αναριθμούμενου εις άρθρο 187Β Π.Κ., ώστε τα προβλεπόμενα σε αυτό «μέτρα επείκειας» να εφαρμόζονται εφεξής και επί των τρομοκρατικών πράξεων του νεοπαγούς άρθρου 187Α Π.Κ..

12. Τέλος, με την παράγραφο 3 του άρθρου 40 του παρόντος σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' του άρθρου 8 Π.Κ., ώστε να είναι δυνατόν πλέον να διώκονται ποινικά οι τρομοκρατικές πράξεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 187Α ανεξαρτήτως του τόπου τέλεσής τους.

13. Με το άρθρο 41 ρυθμίζεται το ζήτημα της ευθύνης των νομικών προσώπων. Σύμφωνα με το ισχύον στην χώρα μας ποινικό σύστημα οι κυρώσεις αυτές δεν μπορούν να είναι ποινικές. Στο άρθρο αυτό προβλέπονται διοικητικές κυρώσεις στο πνεύμα της απόφασης –πλαίσιο. Αντίστοιχες διοικητικές κυρώσεις είχε ήδη προβλέψει ο νομοθέτης στο ν. 2803/2000 και στο ν. 2928/2001.

14. Με το άρθρο 42 του παρόντος σχεδίου νόμου εισάγονται διατάξεις δικονομικού χαρακτήρα. Έτσι, με την πρώτη παράγραφο του εν λόγω άρθρου επεκτείνεται η εφαρμογή του άρθρου 253Α Κ.Π.Δ. και στις τρομοκρατικές πράξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 187Α.

15. Ομοίως, με τη δεύτερη παράγραφο του αυτού άρθρου επεκτείνεται η εφαρμογή του άρθρου 200Α Κ.Π.Δ. και στις τρομοκρατικές πράξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 187Α.

16. Με την τρίτη παράγραφο υπάγεται η εκδίκαση των τρομοκρατικών πράξεων κατά την έννοια της πρώτης παραγράφου του προτεινόμενου άρθρου 187Α Π.Κ. στην αρμοδιότητα των τριμελών εφετείων.

17. Η παράγραφος 4 του αυτού άρθρου ρυθμίζει τον τρόπο περατώσεως της ανάκρισης στην περίπτωση των εγκλημάτων του προτεινόμενου άρθρου 187Α Π.Κ..

18. Τέλος, με την πέμπτη παράγραφο του εν λόγω άρθρου επεκτείνεται η ισχύς των άρθρων 9 (προστασία μαρτύρων) και 10 (προστασία άλλων προσώπων) και επί των τρομοκρατικών πράξεων του προτεινόμενου άρθρου 187Α.

Το άρθρο 43 αφορά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 2004

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Π. Παυλόπουλος

Γ. Αλογοσκούφης

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π. Μολυβιάτης

Α. Παπαληγούρας

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Γ. Βουλγαράκης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1**Έννοια του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη, ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία.

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε κάθε περίπτωση, ο εκζητούμενος δεν απομακρύνεται, ούτε απελαύνεται, ούτε εκδίδεται σε κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση.

Άρθρο 2**Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητουμένου,
- β) όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής και τηλεομοιοτυπικής σύνδεσης και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος,
- γ) μνεία της εκτελεστής δικαστικής απόφασης του εντάλματος σύλληψης ή της συναφούς διάταξης δικαστικής αρχής,
- δ) φύση και νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος,
- ε) περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης, καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητουμένου στην αξιόποινη πράξη,
- στ) την επιβληθείσα ποινή, αν πρόκειται για αμετάκλητη απόφαση ή το πλαίσιο ποινής που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και
- ζ) στο μέτρο του δυνατού, κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με την αξιόποινη πράξη και τις συνέπειές της.

2. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να αφορά περισσότερα εγκλήματα.

3. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος.

Άρθρο 3
Κεντρική αρχή

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ορίζει κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές και για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και της επίσημης αλληλογραφίας.

2. Η κεντρική αρχή μπορεί επίσης να προβαίνει στην τήρηση στατιστικών στοιχείων.

3. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Άρθρο 4**Αρμόδια δικαστική αρχή έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα**

Αρμόδια δικαστική αρχή έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι ο εισαγγελέας εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται η κατά τόπον αρμοδιότητα: α) για την εκδίκαση της αξιόποινης πράξης για την οποία ζητείται η σύλληψη και η προσαγωγή του εκζητουμένου ή β) για την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία.

Άρθρο 5**Πότε επιτρέπεται η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται για πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή σε περίπτωση που έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας τα οποία στερούν την ελευθερία για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

Άρθρο 6**Διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Όταν είναι γνωστός ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εκζητουμένου, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης απευθείας στην αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης.

2. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να προβαίνει σε καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS). Η καταχώριση στο Σύστημα αυτό πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 95 της Σύμβασης Σένγκεν, όπως κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2514/1997 (ΦΕΚ 140 Α'). Η καταχώριση αυτή ισοδυναμεί με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, εφόσον περιλαμβάνονται και τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος.

3. Όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εκζητουμένου, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών προβαίνει στις απαιτούμενες έρευνες, ιδίως μέσω του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν και των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, ώστε να

λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος εκτέλεσης. Για τη διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ο εισαγγελέας εφετών μπορεί επίσης να προσφύγει στις υπηρεσίες της Ιντερπόλ.

4. Σε κάθε περίπτωση, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να διαβιβάζει το ένταλμα με οποιοδήποτε ασφαλές μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, υπό όρους που επιτρέπουν στο κράτος μέλος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα της διαβίβασης.

5. Οι δυσχέρειες σχετικά με τη διαβίβαση ή τη γνησιότητα οποιουδήποτε εγγράφου που απαιτείται για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αντιμετωπίζονται με απευθείας επαφές μεταξύ των ενδιαφερόμενων δικαστικών αρχών ή, ενδεχομένως, με την παρέμβαση των κεντρικών αρχών των κρατών μελών.

6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος κάθε χρήσιμη πληροφορία, πέραν εκείνων που περιέχονται στο ένταλμα.

Άρθρο 7

Αίτηση για κατάσχεση και παράδοση πειστηρίων

1. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών έχει το δικαίωμα εκτός από τη διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης να ζητήσει από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος την κατάσχεση και παράδοση σε κάθε περίπτωση αντικειμένων, τα οποία μπορούν να χρησιμεύσουν ως πειστήρια ή βρίσκονται στην κατοχή του εκζητούμενου ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

2. Διατηρούνται τα δικαιώματα, τα οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης ή τρίτα μέρη έχουν επί των αντικειμένων της παραγράφου 1. Εφόσον υφίστανται τέτοια δικαιώματα, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποδίδει τα αντικείμενα στο κράτος μέλος εκτέλεσης του εντάλματος, χωρίς οικονομική επιβάρυνση, μόλις περατωθεί η ποινική διαδικασία.

Άρθρο 8

Αίτηση για άρση προνομίου ή ασυλίας του εκζητούμενου

Σε περίπτωση που ο εκζητούμενος απολαμβάνει προνόμιο ή εξαίρεση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης του εντάλματος, η δικαστική αρχή του κράτους αυτού μπορεί να ζητήσει την άρση. Αν η άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής άλλου κράτους ή διεθνούς οργανισμού, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει στην αρχή αυτή σχετική αίτηση, στην οποία επισυνάπτεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Άρθρο 9

Αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα

1. Αρμόδια δικαστική αρχή για την παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, τη σύλληψη και κράτηση του εκζητούμενου, την εισαγωγή της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστικό όργανο και την εκτέλεση της απόφα-

σης για την προσαγωγή ή μη του εκζητούμενου είναι: α) ο εισαγγελέας εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ο εκζητούμενος, β) ο εισαγγελέας εφετών Αθηνών, στην περίπτωση που είναι άγνωστη η διαμονή του εκζητούμενου.

2. Όταν ο εκζητούμενος συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι ο πρόεδρος εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος.

3. Όταν ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος.

Άρθρο 10

Πότε επιτρέπεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11 έως 13 του παρόντος, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται εφόσον:

α) Η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, συνιστά έγκλημα σύμφωνα και με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού, το οποίο τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών. Στις περιπτώσεις που η αξιόποινη πράξη συνιστά έγκλημα σχετικά με φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα δεν αποτελεί λόγο άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος η διαπίστωση ότι το Ελληνικό Κράτος δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση για φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα με εκείνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

β) Τα δικαστήρια του κράτους έκδοσης του εντάλματος καταδίκασαν τον εκζητούμενο σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή ως κακούργημα.

2. Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου, για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών:

- α) εγκληματική οργάνωση,
- β) τρομοκρατικές πράξεις,
- γ) εμπορία ανθρώπων και σωματεμπορία,
- δ) προσβολές κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής ανηλίκων, πορνογραφία ανηλίκων,
- ε) παράνομη εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- στ) παράνομη εμπορία και διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,

- ζ) εγκλήματα διαφθοράς και δωροδοκίας,
- η) εγκλήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- θ) νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες,
- ι) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- ια) εγκλήματα σχετικά με ηλεκτρονικούς υπολογιστές,
- ιβ) εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- ιγ) παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή στη χώρα,
- ιδ) ανθρωποκτονία με πρόθεση, βαριά σωματική βλάβη,
- ιε) παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
- ιστ) απαγωγή, παράνομη κατακράτηση, αρπαγή και ομηρία,
- ιζ) ρατσισμός και ξενοφοβία,
- ιη) οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες και κλοπές,
- ιθ) παράνομη εμπορία πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- κ) απάτη,
- κα) εκβίαση,
- κβ) παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- κγ) πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών εγγράφων,
- κδ) πλαστογραφία μέσων πληρωμής,
- κε) λαθρεμπορία ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- κστ) λαθρεμπορία πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
- κζ) εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- κη) βιασμός,
- κθ) εμπρησμός με πρόθεση,
- λ) εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- λα) αεροπειρατεία και πειρατεία,
- לב) δολιοφθορά.

Άρθρο 11

Πότε απαγορεύεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) αν η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, εφόσον η Ελλάδα είχε την αρμοδιότητα για τη δίωξη αυτής της αξιόποινης πράξης,
- β) αν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος προκύπτει ότι ο εκζητούμενος έχει δικασθεί αμετακλήτως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση,
- γ) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είναι ανεύθυνος ποινικά λόγω της ηλικίας του για την αξιόποινη πράξη για την

οποία έχει εκδοθεί το ένταλμα, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους,

δ) αν έχει επέλθει παραγραφή του εγκλήματος ή της ποινής σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους και η αξιόποινη πράξη υπάγεται στην αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστικών αρχών σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους,

ε) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων, του γενετήσιου προσανατολισμού του ή της δράσης του υπέρ της ελευθερίας,

στ) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, είναι ημεδαπός και η Ελλάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με τους ποινικούς της νόμους,

ζ) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί για αξιόποινη πράξη, η οποία: ι) θεωρείται κατά τον ελληνικό ποινικό νόμο ότι τελέστηκε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο ή ιι) τελέστηκε εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους απαγορεύεται η δίωξη για το ίδιο έγκλημα που διαπράττεται εκτός του εδάφους της Ελλάδας,

η) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, είναι ημεδαπός και διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη. Αν δεν διώκεται, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται αν διασφαλιστεί ότι, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει σ' αυτό την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 12

Πότε δύναται να απαγορευτεί η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια αξιόποινη πράξη με εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης,
- β) αν οι ελληνικές αρχές αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είτε να παύσουν τη δίωξη,
- γ) αν ο εκζητούμενος έχει δικαστεί αμετακλήτως για την αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης,
- δ) αν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος προκύπτει ότι ο εκζητούμενος έχει δικαστεί αμετακλή-

τως για τις ίδιες πράξεις σε τρίτη χώρα, εφόσον, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δικαίωμα της χώρας που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση,

ε) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, εφόσον ο εκζητούμενος κατοικεί ή διαμένει στην Ελλάδα, και η Ελλάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με τους ποινικούς της νόμους.

Άρθρο 13

Εγγυήσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας που έχει επιβληθεί με απόφαση εκδοθείσα ερήμην του εκζητουμένου και το πρόσωπο αυτό δεν είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως ούτε είχε ενημερωθεί κατ' άλλον τρόπο σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της ακροαματικής διαδικασίας που οδήγησε στην ερήμην του εκδοθείσα απόφαση, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος θα παράσχει επαρκείς εγγυήσεις, ώστε να διασφαλίζεται ότι ο εκζητούμενος με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος και να παρίσταται κατά τη λήψη της απόφασης.

2. Αν η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι στο νομικό σύστημα του κράτους έκδοσης του εντάλματος ισχύουν διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής – κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο είκοσι ετών – ή για την εφαρμογή των μέτρων επιεικειας που προβλέπει υπέρ του προσώπου το δικαίωμα του κράτους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου.

3. Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, κατοικεί στην Ελλάδα, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι ο εκζητούμενος, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει σ' αυτό τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 14

Παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Όταν ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών λάβει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που έχει εκδοθεί με το νόμιμο τύπο, μεριμνά για τη σύλληψη του εκζητουμένου.

2. Αν η αρχή που λαμβάνει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν είναι αρμόδια να επιληφθεί της εκτέλεσης του εντάλματος, το διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή και

ενημερώνει σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 15

Σύλληψη και δικαιώματα του εκζητουμένου

1. Όταν ο εκζητούμενος συλλαμβάνεται βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, οδηγείται χωρίς αναβολή στον εισαγγελέα εφετών. Ο εισαγγελέας εφετών, αφού βεβαιώσει την ταυτότητά του, τον ενημερώνει για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του εντάλματος, για το δικαίωμά του να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη και διερμηνέα, καθώς και για τη δυνατότητα που του παρέχεται να συγκατατεθεί στην προσαγωγή του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 17 του παρόντος. Για την ανωτέρω ενημέρωση και τις σχετικές δηλώσεις του εκζητουμένου συντάσσεται έκθεση σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 148 έως 153 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Ο συλληφθείς δικαιούται ο ίδιος ή μέσω του συνηγόρου του να ζητήσει και να λάβει αντίγραφα όλων των εγγράφων με δική του δαπάνη.

3. Με την καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS), σύμφωνα με το άρθρο 95 της Σύμβασης περί εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν του έτους 1985, η οποία δεν αποτελεί ακόμη ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είναι δυνατό να γίνει σύλληψη του εκζητουμένου με εντολή του εισαγγελέα εφετών. Η κράτηση του εκζητουμένου μπορεί να διαρκέσει δεκαπέντε ημέρες, εντός των οποίων πρέπει να παραληφθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από τον εισαγγελέα εφετών, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι. Για την παράταση αυτή, ο εισαγγελέας εφετών ενημερώνει τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος. Σε κάθε περίπτωση μετά την παρέλευση τριάντα ημερών από τη σύλληψη, ο κρατούμενος απολύεται.

4. Ο συλληφθείς κατά τις προηγούμενες παραγράφους δικαιούται, αμφισβητώντας την ταυτότητά του, να προσφύγει στο συμβούλιο εφετών, μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από την προσαγωγή του στον εισαγγελέα εφετών. Το συμβούλιο εφετών ορίζει δικάσιμο εντός δέκα ημερών από την άσκηση της προσφυγής και αποφασίζει αμετάκλητα εντός πέντε ημερών αφότου λήξει η διαδικασία και αφού ακούσει τον συλληφθέντα και τον συνήγορό του. Η προσφυγή μπορεί να γίνει και προφορικά στον εισαγγελέα εφετών, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση.

Άρθρο 16

Κράτηση του εκζητουμένου

1. Μετά τη σύλληψη του εκζητουμένου και τη βεβαίωση της ταυτότητάς του, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποφασίζει εάν είναι αναγκαίο να τεθεί υπό κράτηση, ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του ή να αφεθεί ελεύθερος με την επιβολή ή μη περιοριστικών όρων. Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να διατάξει την προσωρινή απόλυση του εκζητουμένου και την επιβολή περιοριστικών όρων. Οι περιοριστικοί όροι που επιβλήθηκαν στον εκζητούμενο μπορούν να αντικατασταθούν με κράτηση, αν ανακύψει κίνδυνος φυγής.

2. Σε περίπτωση που διατάχθηκε η κράτηση του εκζητουμένου ή η επιβολή περιοριστικών όρων, το πρόσωπο αυτό δικαιούται εντός δύο ημερών από την έκδοση της

σχετικής διάταξης να προσφύγει στο συμβούλιο εφετών. Η προσφυγή κατατίθεται στη γραμματεία της εισαγγελίας εφετών και εισάγεται από τον εισαγγελέα στο συμβούλιο το οποίο ορίζει δικάσιμο εντός πέντε ημερών και αφού τον ακούσει αποφασίζει αμέσως αμετάκλητα.

3. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αποφαινεται και για την κράτηση ή μη του εκζητουμένου ή την επιβολή περιοριστικών όρων.

Άρθρο 17

Συγκατάθεση στην προσαγωγή

1. Ο εισαγγελέας εφετών ενημερώνει με σαφήνεια τον εκζητούμενο για τις συνέπειες της συγκατάθεσης προσαγωγής, της παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 34 του παρόντος, καθώς και για το δικαίωμά του να παρίσταται με συνήγορο όπως και με διερμηνέα. Επίσης του επισημαίνει το αμετάκλητο των ανωτέρω δηλώσεών του.

2. Για την ενημέρωση της προηγούμενης παραγράφου και τις απαντήσεις του εκζητουμένου συντάσσεται έκθεση, σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 148 έως 153 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Εφόσον, μετά την ανωτέρω ενημέρωση, ο εκζητούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να προβεί στις σχετικές δηλώσεις, στην έκθεση αυτή καταχωρίζονται στη συνέχεια η συγκατάθεση και ενδεχομένως η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος.

3. Μετά τις ανωτέρω δηλώσεις, ο εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και όλα τα σχετικά έγγραφα στον πρόεδρο εφετών. Ο εκζητούμενος έχει δικαίωμα ακρόασης ενώπιον του προέδρου εφετών.

Άρθρο 18

Μη συγκατάθεση στην προσαγωγή

1. Αν ο συλληφθείς δεν συγκατατίθεται στην προσαγωγή του, ο εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και όλα τα σχετικά έγγραφα στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών.

2. Ο εκζητούμενος έχει δικαίωμα αυτοπρόσωπης εμφάνισης και ακρόασης ενώπιον του συμβουλίου εφετών. Το πρόσωπο αυτό δικαιούται να παραστεί με συνήγορο της επιλογής του και διερμηνέα ή, αν δεν έχει, να ζητήσει να διοριστεί συνήγορος από τον πρόεδρο εφετών.

Άρθρο 19

Απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Η απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδίδεται εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος.

2. Αν η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την προσαγωγή, ζητεί, μέσω του εισαγγελέα εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 2 και 11 έως 13 του παρόντος και μπορεί να τάξει

προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση τήρησης των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος.

3. Η απόφαση για την εκτέλεση ή μη του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη.

Άρθρο 20

Απόφαση σε περίπτωση συρροής αιτήσεων

1. Αν πλείονα κράτη έχουν εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο, η επιλογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που θα εκτελεσθεί γίνεται από την αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος. Κατά τη λήψη της απόφασης συνεκτιμώνται όλες οι περιστάσεις και ιδίως η σχετική βαρύτητα και ο τόπος τέλεσης των αξιόποινων πράξεων, οι αντίστοιχες ημερομηνίες έκδοσης των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, καθώς και το εάν το ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης ή προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

2. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της «Eurojust», προκειμένου να λάβει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και αίτησης έκδοσης που υποβάλλεται από τρίτη χώρα, η απόφαση για το εάν πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στο ένταλμα σύλληψης ή στην αίτηση έκδοσης λαμβάνεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης με συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων, ιδίως όσων αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και εκείνων που μνημονεύονται στην εφαρμοστέα σύμβαση.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 21

Προθεσμίες και διαδικασία της απόφασης για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Στην περίπτωση που ο εκζητούμενος έχει συγκαταθεί στην προσαγωγή του, ο αρμόδιος πρόεδρος εφετών αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εντός δέκα ημερών από τη δήλωση συγκατάθεσης του εκζητουμένου.

2. Στην περίπτωση που ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται στην προσαγωγή του, η τελεσίδικη απόφαση για την εκτέλεση του εντάλματος λαμβάνεται εντός εξήντα ημερών από τη σύλληψη του εκζητουμένου.

3. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 1 και 2 προθεσμιών, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Στις περιπτώσεις αυτές, οι προθεσμίες μπορεί να παραταθούν μέχρι τριάντα ημέρες.

4. Όταν σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος δεν μπορεί να τηρήσει τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο προθεσμίες, ενημερώνει σχετικά την «Eurojust», αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης.

Άρθρο 22**Ένδικο μέσο κατά της απόφασης**

1. Σε περίπτωση μη συγκατάθεσης του εκζητούμενου επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον εισαγγελέα κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης. Για την έφεση συντάσσεται έκθεση ενώπιον του γραμματέα εφετών.

2. Ο Άρειος Πάγος σε συμβούλιο αποφαινεται εντός οκτώ ημερών από την άσκηση της έφεσης. Ο εκζητούμενος κλητεύεται αυτοπροσώπως ή μέσω του αντικλήτου του είκοσι τέσσερις ώρες πριν από τη συζήτηση με μέριμνα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Άρθρο 23**Ακρόαση ή προσωρινή μεταγωγή του εκζητούμενου μέχρι τη λήψη της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος**

1. Όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της δίωξης, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος υποχρεούται: α) είτε να δεχθεί σε ακρόαση τον εκζητούμενο κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος, β) είτε να δεχθεί την προσωρινή μεταγωγή του εκζητούμενου στο κράτος έκδοσης του εντάλματος κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

2. Η ακρόαση του εκζητούμενου διεξάγεται από τον κατά τόπο αρμόδιο πρόεδρο εφετών, επικουρούμενο από κάθε άλλο πρόσωπο που ορίζεται σύμφωνα με το δικαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου.

3. Η ακρόαση του εκζητούμενου διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ανάλογα με την ιδιότητα που έχει ο εκζητούμενος κατά το στάδιο της εξέτασής του και με τους όρους που συμφωνούνται αμοιβαίως μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος.

4. Οι όροι και η διάρκεια της προσωρινής μεταγωγής συμφωνούνται αμοιβαίως μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος.

5. Σε περίπτωση προσωρινής μεταγωγής, ο εκζητούμενος έχει το δικαίωμα επιστροφής στην Ελλάδα, προκειμένου να παρίσταται στη διαδικασία προσαγωγής που τον αφορά.

Άρθρο 24**Προνόμια και ασυλίες**

1. Σε περίπτωση που ο εκζητούμενος απολαμβάνει είτε πρόνομιο είτε εξαίρεση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης κατά την ελληνική νομοθεσία, οι προθεσμίες του άρθρου 21 αρχίζουν από την ημέρα κατά την οποία ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών πληροφορήθηκε την άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης.

2. Αν η άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής του ελληνικού κράτους, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει σε αυτήν αμελλητί σχετική αίτηση.

3. Μετά τη γνωστοποίηση της άρσης του προνομίου ή της εξαίρεσης κινείται η διαδικασία προσαγωγής που αφορά τον εκζητούμενο κατά τα οριζόμενα στο παρόν.

Άρθρο 25**Συρροή διεθνών υποχρεώσεων**

1. Όταν ο εκζητούμενος έχει εκδοθεί στο Ελληνικό Κράτος από τρίτο κράτος και προστατεύεται από διατάξεις σχετικές με τον κανόνα της ειδικότητας σύμφωνα με τη σύμβαση, με την οποία εκδόθηκε, η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος δεν μπορεί να εκδώσει απόφαση για την εκτέλεση του εντάλματος, αν προηγουμένως δεν δοθεί η συγκατάθεση του κράτους, από το οποίο εκδόθηκε ο εκζητούμενος, για την προαγωγή του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Για το σκοπό αυτό η αρχή εκτέλεσης του εντάλματος υποβάλλει μέσω του αρμόδιου εισαγγελέα σχετικό αίτημα στην αρμόδια αρχή του τρίτου κράτους.

2. Η έναρξη των προβλεπόμενων στο άρθρο 21 προθεσμιών υπολογίζεται από την ημερομηνία παύσης της εφαρμογής του κανόνα της ειδικότητας.

Άρθρο 26**Κοινοποίηση της απόφασης**

Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης κοινοποιεί χωρίς υπαίτια βραδύτητα στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος την απόφαση επί του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Άρθρο 27**Προθεσμία προσαγωγής του εκζητούμενου**

1. Με μέριμνα του εισαγγελέα εφετών, ο εκζητούμενος προσάγεται το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος. Η προθεσμία προσαγωγής του εκζητούμενου δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα ημέρες, αφότου εκδόθηκε η τελεσίδικη απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Κατά την προσαγωγή, με μέριμνα του ιδίου εισαγγελέα, διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης του εντάλματος όλες οι πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια κράτησης του εκζητούμενου στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

2. Αν η προσαγωγή του εκζητούμενου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, αποδειχθεί αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος συμφωνούν αμέσως για νέα ημερομηνία προσαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, η προσαγωγή διενεργείται εντός δέκα ημερών από τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

3. Κατ' εξαίρεση, η προσαγωγή μπορεί να αναστέλλεται προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, ιδίως όταν ευλόγως εκτιμάται ότι αυτή θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του εκζητούμενου. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών ενημερώνει σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και συμφωνεί με αυτή για νέα ημερομηνία προσαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, η προσαγωγή διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

4. Αν μετά την παρέλευση των ανωτέρω προθεσμιών ο

εκζητούμενος εξακολουθεί να κρατείται, απολύεται. Σε περίπτωση που έχουν επιβληθεί σε βάρος του περιοριστικοί όροι, αυτοί αίρονται αυτοδικαίως.

Άρθρο 28

Αναβολή της προσαγωγής ή προσαγωγή υπό όρους

1. Η αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί, αφού αποφασίζει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να αναβάλει την προσαγωγή του εκζητουμένου, ώστε να διωχθεί στο Ελληνικό Κράτος ή, αν έχει ήδη καταδικασθεί, να εκτίσει στο ελληνικό έδαφος καταγνωσθείσα ποινή για έγκλημα διαφορετικό από εκείνο για το οποίο εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει την εκτέλεση του εντάλματος, μπορεί, αντί να αναβάλει την προσαγωγή, να προσαγάγει προσωρινά τον εκζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος υπό όρους που συμφωνούνται με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και διατυπώνονται εγγράφως.

Άρθρο 29

Κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων

1. Η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος προβαίνει αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος σε κατάσχεση και παράδοση των αντικειμένων, τα οποία δύνανται να χρησιμεύσουν ως πειστήρια ή βρίσκονται στην κατοχή του εκζητουμένου ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

2. Η κατάσχεση εκτελείται με μέριμνα του εισαγγελέα εφετών κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 251-269 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

3. Η παράδοση των αντικειμένων πραγματοποιείται ακόμη και όταν δεν είναι δυνατό να εκτελεστεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης λόγω θανάτου ή απόδρασης του εκζητουμένου.

4. Όταν τα αντικείμενα υπόκεινται σε κατάσχεση ή δήμευση στο ελληνικό έδαφος, η αρμόδια αρχή μπορεί, αν αυτά χρειάζονται για τη διεξαγωγή εκκρεμούσας ποινικής διαδικασίας, να τα κρατήσει προσωρινά ή να τα παραδώσει στο κράτος έκδοσης του εντάλματος με την επιφύλαξη επιστροφής.

5. Τα δικαιώματα, τα οποία οι ελληνικές αρχές ή τρίτα μέρη τυχόν έχουν επί των κατασχεθέντων αντικειμένων, διατηρούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΔΙΑΜΕΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΚΖΗΤΟΥΜΕΝΟΥ

Άρθρο 30

Όροι διαμεταγωγής μέσω του ελληνικού εδάφους

1. Η διαμεταγωγή μέσω του ελληνικού εδάφους προσώπου εκζητουμένου που προσάγεται σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να επιτραπεί από την κατά το άρθρο 31 του παρόντος αρμόδια αρχή μετά από αίτηση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος.

2. Στην αίτηση για τη διαμεταγωγή του εκζητουμένου πρέπει να περιέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες: α) η ταυτότητα και η ιθαγένεια του εκζητουμένου, β) η ύπαρ-

ξη ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, γ) η φύση και ο νομικός χαρακτηρισμός της αξιόποινης πράξης και δ) η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της αξιόποινης πράξης, περιλαμβανομένων του χρόνου και του τόπου τέλεσης.

3. Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, είναι ημεδαπός, η αρμόδια αρχή αρνείται τη διαμεταγωγή του. Στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό κατοικεί στην Ελλάδα, η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί τη διαμεταγωγή του.

4. Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της διώξης, είναι ημεδαπός, η αρμόδια αρχή αρνείται τη διαμεταγωγή του, εκτός εάν διασφαλιστεί ότι, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει εκεί την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό κατοικεί στην Ελλάδα, η διαμεταγωγή του μπορεί να εξαρτηθεί από την ανωτέρω προϋπόθεση.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλογικά, όταν η διαμεταγωγή αφορά πρόσωπο, το οποίο μπορεί να εκδοθεί από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή η αίτηση εκδόσεως επέχει θέση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση αεροπορικής μεταφοράς χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση. Αν όμως συμβεί έκτακτη προσγείωση, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος παρέχει στην αρμόδια ελληνική αρχή τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 2 πληροφορίες.

Άρθρο 31

Αρμόδια αρχή

1. Ο εισαγγελέας εφετών Αθηνών είναι αρμόδιος για την παραλαβή των αιτήσεων διαμεταγωγής και των απαραίτητων δικαιολογητικών, καθώς και οποιασδήποτε άλλης επίσημης αλληλογραφίας σχετικής με αιτήσεις διαμεταγωγής.

2. Η αίτηση διαμεταγωγής, καθώς και οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 30 απευθύνονται στον εισαγγελέα εφετών Αθηνών με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως. Ο εισαγγελέας εφετών γνωστοποιεί την απόφασή του επί της αίτησης με τον ίδιο τρόπο.

Άρθρο 32

Αίτηση της ελληνικής αρχής για διαμεταγωγή

Ο εισαγγελέας εφετών που εκδίδει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης υποβάλλει αίτηση για τη διαμεταγωγή του εκζητουμένου μέσω του εδάφους κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αρμόδια αρχή του κράτους αυτού, όταν τούτο επιβάλλεται για την προσαγωγή του στην Ελλάδα. Στην αίτηση αυτή πρέπει να περιέχονται οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 30 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 33

Αφαίρεση του χρόνου κράτησης στο κράτος εκτέλεσης του εντάλματος

Ο χρόνος κράτησης του εκζητούμενου στο κράτος εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο πλαίσιο της διαδικασίας προσαγωγής του στην αρμόδια ελληνική αρχή, αφαιρείται από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας του στην Ελλάδα στην περίπτωση καταδίκης του σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας.

Άρθρο 34

Κανόνας ειδικότητας

1. Ο εκζητούμενος που έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών δεν διώκεται, ούτε καταδικάζεται, ούτε στερείται με άλλον τρόπο της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη, η οποία τελέστηκε πριν από την προσαγωγή του και είναι διαφορετική από εκείνη για την οποία είχε εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν συντρέχει μία από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) ο προσαχθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το ελληνικό έδαφος, δεν το έπραξε εντός σαράντα πέντε ημερών από την οριστική απελευθέρωσή του ή επέστρεψε σ' αυτό, αφού το είχε εγκαταλείψει,

β) η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με ποινή ή μέτρο ασφαλείας που στερούν την ελευθερία,

γ) η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου,

δ) στον προσαχθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη κι αν αυτή η ποινή ή το μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την προσωπική του ελευθερία,

ε) ο προσαχθείς είχε παραιτηθεί ρητά στην αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, συγχρόνως με τη συγκατάθεσή του να προσαχθεί στο Ελληνικό Κράτος,

στ) ο προσαχθείς είχε παραιτηθεί ρητά, μετά την προσαγωγή του, από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά αξιόποινες πράξεις, οι οποίες τελέστηκαν πριν από την προσαγωγή του. Η δήλωση παραίτησης γίνεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του παρόντος.

ζ) η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος δίδει τη συγκατάθεσή της, μετά την υποβολή σχετικής αίτησης από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος.

3. Η κατά το στοιχείο ζ' της προηγούμενης παραγράφου αίτηση συγκατάθεσης, η οποία υποβάλλεται στην δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών, συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος και από τη μετάφραση που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου.

4. Όταν ζητείται η συγκατάθεση της ελληνικής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του εντάλματος, προκειμένου ο προσαχθείς να διωχθεί ή κρατηθεί

στο κράτος έκδοσης εντάλματος για αξιόποινη πράξη προγενέστερη και διαφορετική από εκείνη για την οποία είχε εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η ανωτέρω δικαστική αρχή αποφαινεται το αργότερο σε τριάντα ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης, καθώς και της μετάφρασης και των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 3. Συγκατάθεση δίδεται, αν για την αξιόποινη πράξη, για την οποία ζητείται, χωρεί προσαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 10. Η δικαστική αρχή αρνείται τη συγκατάθεση, αν συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και αν το κράτος έκδοσης του εντάλματος δεν παρέχει τις τυχόν αιτηθείσες εγγυήσεις που ορίζονται στο άρθρο 13. Η δικαστική αρχή μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεση για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 12 του παρόντος.

Άρθρο 35

Μεταγενέστερη προσαγωγή σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Πρόσωπο, το οποίο έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, μπορεί, χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος, να προσαχθεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον έχει εκδοθεί σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για αξιόποινη πράξη προγενέστερη της προσαγωγής του, όταν συντρέχει μία από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) ο εκζητούμενος, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το ελληνικό έδαφος, δεν το έπραξε εντός σαράντα πέντε ημερών από την οριστική απελευθέρωσή του ή επέστρεψε σ' αυτό, αφού το είχε εγκαταλείψει,

β) ο εκζητούμενος δεν απολαμβάνει το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία α', ε', στ' και ζ' του παρόντος,

γ) ο εκζητούμενος συγκατατίθεται να προσαχθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εκτέλεσης, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η δήλωση συγκατάθεσης γίνεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του παρόντος.

2. Για τη συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του εντάλματος, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει σχετική αίτηση στην ανωτέρω αρχή. Η αίτηση συγκατάθεσης συνοδεύεται από τις πληροφορίες και τη μετάφραση που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 3 του παρόντος.

3. Όταν ζητείται η συγκατάθεση της ελληνικής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του εντάλματος, ώστε ο εκζητούμενος να προσαχθεί σε άλλο κράτος μέλος για αξιόποινη πράξη που τελέστηκε πριν από την προσαγωγή του, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η ανωτέρω δικαστική αρχή αποφαινεται το αργότερο σε τριάντα ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης, καθώς και της μετάφρασης και των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 2. Συγκατάθεση δίδεται, αν για την αξιόποινη πράξη, για την οποία ζητείται, χωρεί προσαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 10. Η δικαστική αρχή αρνείται τη συγκατάθεση, αν συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και αν το κράτος έκδοσης του εντάλματος δεν παρέχει τις τυχόν αιτούμενες εγγυήσεις που ορίζονται στο άρθρο 13. Η δικαστική αρχή μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεση για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 12.

Άρθρο 36
Μεταγενέστερη έκδοση σε τρίτο κράτος

1. Πρόσωπο, το οποίο έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν εκδίδεται σε τρίτο κράτος, χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσης του εντάλματος.

2. Όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται από την ελληνική δικαστική αρχή, η συγκατάθεση για τη μεταγενέστερη έκδοση του εκζητουμένου σε τρίτο κράτος δίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις των συμβάσεων που δεσμεύουν την Ελλάδα, καθώς και αυτές του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37
Έξοδα

Αν από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες επί του ελληνικού εδάφους, αυτές βαρύνουν το ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 38
Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ της Ελλάδας και τρίτων κρατών, ο παρών νόμος αντικαθιστά τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν όσον αφορά την έκδοση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

α) ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 (ν. 4165 /1991 ΦΕΚ 75 Α'), πρόσθετο πρωτόκολλο της 15ης Οκτωβρίου 1975, δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977 (ν. 1789/1998 ΦΕΚ 133 Α') στο μέτρο που αφορά την έκδοση,

β) συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των δώδεκα κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση,

γ) σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 (ν. 2787/2000 ΦΕΚ 5 Α') για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δ) σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (ν. 2718/1999 ΦΕΚ 105 Α')

ε) τίτλος ΙΙΙ κεφάλαιο 4 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 (ν. 2514/1997 ΦΕΚ 140 Α') για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα.

Άρθρο 39
Μεταβατική διάταξη

1. Οι αιτήσεις έκδοσης που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για την έκδοση. Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται στις αιτήσεις που παραλαμβάνονται με την έναρξη ισχύος του.

Στις περιπτώσεις αιτήσεων έκδοσης από χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει ακόμη εναρμονιστεί με την απόφαση πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφαρμόζονται οι ισχύουσες περί εκδόσεως διατάξεις.

2. Έως ότου το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν αποκτήσει τη δυνατότητα να διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος, η απλή καταχώριση του εκζητουμένου στο Σύστημα αυτό επιφέρει τα αποτελέσματα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, τότε μόνο όταν η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση παραλάβει με όλους τους τύπους το πρωτότυπο.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ν.2928/2001
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 40
Διατάξεις ουσιαστικού ποινικού δικαίου

1. Μετά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2928/2001, προστίθεται άρθρο 187Α και το άρθρο 187Α, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2928/2001, λαμβάνει τον αριθμό 187Β. Το άρθρο 187Α έχει ως εξής:

«Άρθρο 187Α
Τρομοκρατικές πράξεις

1. Όποιος, με εξαίρεση των περιπτώσεων που ορίζονται στην παράγραφο 8, τελεί ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω εγκλήματα:

- α') ανθρωποκτονία με πρόθεση (άρθρο 299),
- β') βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310),
- γ') θανατηφόρα βλάβη (άρθρο 311),
- δ') αρπαγή (άρθρο 322),
- ε') αρπαγή ανηλίκων (άρθρο 324),
- στ') διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας (άρθρο 382 παρ. 2),
- ζ') εμπρησμό (άρθρο 264),
- η') εμπρησμό σε δάση (άρθρο 265),
- θ') πλημμύρα (άρθρο 268),
- ι') έκρηξη (άρθρο 270),
- ια') παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες (άρθρο 272),
- ιβ') κοινώς επικίνδυνη βλάβη (άρθρο 273),
- ιγ') άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων (άρθρο 275),
- ιδ') πρόκληση ναυαγίου (άρθρο 277),
- ιε') δηλητηρίαση πηγών και τροφίμων (άρθρο 279),
- ιστ') νοθεία τροφίμων (άρθρο 281 παρ. 1),
- ιζ') διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών (άρθρο 290),
- ιη') διατάραξη της ασφάλειας σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών (άρθρο 291),
- ιθ') τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ν.δ. 181/1974 «Περί προστασίας εξ ιοντιζουσών ακτινοβολιών» (ΦΕΚ 347 Α'),
- κ') τα προβλεπόμενα στα άρθρα 161, 162, 163, 164, 165, 168, 169, 170, 173, 174, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184 και 186 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου που κυρώθηκε με το ν. 1815/1988 (ΦΕΚ 250 Α'),

κα') τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 15 και στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 17 ν. 2168/1993 «Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 147 Α'),

κβ') τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 4 του ν. 2991/2002 «Εφαρμογή Σύμβασης απαγόρευσης χρήσης κ.λπ. χημικών όπλων» (ΦΕΚ 35 Α'), με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατό να βλάψουν σοβαρά μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να αποσχει από αυτήν ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού τιμωρείται:

i) Με ισόβια κάθειρξη αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' είναι ισόβια κάθειρξη. Στην περίπτωση αυτή η πράξη παραγράφεται μετά από τρία-ντα χρόνια.

Αν επιβληθεί η ποινή της ισόβιας κάθειρξης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 και επ. εφόσον ο καταδικασθείς έχει εκτίσει ποινή είκοσι πέντε ετών.

ii) Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' είναι πρόσκαιρη ποινή καθείρξεως,

iii) Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' είναι ποινή φυλάκισης.

Αν η τρομοκρατική πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο περισσότερων ανθρώπων εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 134 έως 137.

3. Όποιος με εξαίρεση των περιπτώσεων που ορίζονται στην παράγραφο 8 απειλεί σοβαρά με την τέλεση του κατά την παράγραφο 1 εγκλήματος και έτσι προκαλεί τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Η απόπειρα του εγκλήματος αυτού δεν είναι αξιόποινή.

4. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα που δρουν από κοινού με σκοπό να τελέσει το έγκλημα της παραγράφου 1 (τρομοκρατική οργάνωση). Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της τρομοκρατικής οργάνωσης συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. Η μη τέλεση από την τρομοκρατική οργάνωση οποιουδήποτε από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' της παραγράφου 1 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση.

5. Όποιος διευθύνει την κατά την προηγούμενη παράγραφο τρομοκρατική οργάνωση τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

6. Όποιος για να διευκολύνει την τέλεση πράξεως κατά τις παραγράφους 1 ή 4 παρέχει πληροφορίες ή υλικά

μέσα ή με οποιοδήποτε τρόπο εισπράττει ή διαθέτει κεφάλαια υπό την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 1 της Διεθνούς Σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (που κυρώθηκε με το ν. 3034/2002, (ΦΕΚ 168 Α')) ή παρέχει οικονομικά μέσα με οποιονδήποτε τρόπο, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

7. Όποιος για να προπαρασκευάσει το έγκλημα της παραγράφου 1 διαπράττει διακεκριμένη κλοπή (άρθρο 374), ληστεία (παράγραφοι 1 και 3 άρθρου 380), πλαστογραφία (άρθρο 216) που αφορά δημόσιο έγγραφο ή εκβίωση (άρθρο 385) τιμωρείται με κάθειρξη, εκτός αν η εκβίωση τιμωρείται με μεγαλύτερη ποινή. Αν η πράξη που τελέσθηκε είναι πλημμέλημα, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.

8. Δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού η τέλεση ενός ή περισσότερων από τα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων, αν εκδηλώνεται ως προσπάθεια εγκαθίδρυσης δημοκρατικού πολιτεύματος ή διαφύλαξης ή αποκατάστασης αυτού ή αποσκοπεί στην άσκηση θεμελιώδους ατομικής, πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας ή άλλου δικαιώματος προβλεπόμενου στο Σύνταγμα ή στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, (ΦΕΚ 256 Α')).

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 187 ισχύει και για τα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

2. Οι δύο πρώτες παράγραφοι του άρθρου 187B του Ποινικού Κώδικα τροποποιούνται ως εξής:

«1. Αν κάποιος από τους υπαίτιους των πράξεων της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης ή συμμορίας ή της συμμετοχής σε αυτές κατά τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 187 ή της συγκρότησης τρομοκρατικής οργάνωσης ή της συμμετοχής σε αυτήν κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 187Α καταστήσει δυνατή με αναγγελία στην αρχή την πρόληψη της διάπραξης ενός από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα ή με τον ίδιο τρόπο συμβάλλει ουσιωδώς στην εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή της συμμορίας ή της τρομοκρατικής οργάνωσης, απαλλάσσεται από την ποινή για τις πράξεις αυτές.

Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με αιτιολογημένη διάταξη του απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο υπαίτιος έχει τελέσει κάποιο από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 187 ή έχει τελέσει κάποιο από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 του άρθρου 187Α, το δικαστήριο επιβάλλει σε αυτόν ποινή ελαττωμένη κατά το άρθρο 83. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το δικαστήριο, εκτιμώντας όλες τις περιστάσεις και ιδίως την επικινδυνότητα της εγκληματικής οργάνωσης, της συμμορίας ή της τρομοκρατικής οργάνωσης, την έκταση της συμμετοχής του υπαίτιου σε αυτήν και το βαθμό της συμβολής του στην εξάρθρωσή της, μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης της ποινής για τρία έως δέκα έτη, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των άρθρων 99 έως 104.»

3. Η περίπτωση α' του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«εσχάτη προδοσία, προδοσία της χώρας που στρέφεται κατά του Ελληνικού Κράτους και τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187 Α΄).»

Άρθρο 41 **Ευθύνη νομικών προσώπων**

1. Αν κάποιος από τα εγκλήματα του άρθρου 40 του παρόντος τελέσθηκε για λογαριασμό νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με υπαιτιότητα οποιουδήποτε φυσικού προσώπου, που ενεργεί είτε ατομικά, είτε ως μέλος οργάνου αυτού του νομικού προσώπου και ασκεί εντός του νομικού προσώπου διευθυντική εξουσία η οποία στηρίζεται σε: α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου ή β) εξουσία λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου ή γ) εξουσία ασκήσεως ελέγχου εντός του νομικού προσώπου, σε αυτό το νομικό πρόσωπο επιβάλλονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού οι εξής διοικητικές κυρώσεις: α) οριστική ή προσωρινή για χρονικό διάστημα από έναν μήνα έως δύο έτη αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, β) οριστικός ή προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή από δημόσιους διαγωνισμούς, γ) διοικητικό πρόστιμο από 20.000 έως 3.000.000 ευρώ.

2. Αν κάποιος από τα εγκλήματα του άρθρου 1 του παρόντος νόμου τελέσθηκε για λογαριασμό νομικού προσώπου από ένα ιεραρχικά κατώτερο στελέχος, λόγω αμέλειας ενός από τα διευθυντικά στελέχη της προηγούμενης παραγράφου ως προς την εποπτεία ή τον έλεγχο του ιεραρχικά κατώτερου στελέχους επιβάλλονται οι ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις: α) προσωρινή για χρονικό διάστημα από δέκα ημέρες έως έξι μήνες αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας β) προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή από δημόσιους διαγωνισμούς γ) διοικητικό πρόστιμο από 10.000 έως 1.000.000 ευρώ.

3. Για τη σωρευτική ή διαζευκτική επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και για την επιμέτρηση των κυρώσεων λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα της παράβασης, ο βαθμός της υπαιτιότητας, η οικονομική επιφάνεια του νομικού προσώπου ή της επιχείρησης και οι περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης.

Άρθρο 42 **Διατάξεις δικονομικού ποινικού δικαίου**

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το ν. 2928/2001, τροποποιείται ως εξής:

«Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 187 και του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και τη διενέργεια:».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα με χρήση βίας ή κακούργημα που στρέφεται κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή κακούργημα της παραγράφου 1 του άρθρου 187 ή του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα, το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μπορεί να διατάξει ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid – D.N.A.) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού.»

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 1897/1990 και τροποποιήθηκε με το ν. 2928/2001, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα κακούργηματα της πειρατείας, τα κακούργηματα κατά της ασφάλειας της σιδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπορίας που προβλέπονται στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους, τα κακούργηματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 187 και στο άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακούργηματα, έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα από τα ως άνω κύρια κακούργηματα.»

4. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 7 του ν. 2928/2001 τροποποιείται ως εξής:

«Η περάτωση της κύριας ανάκρισης για τα κακούργηματα των άρθρων 187 και 187Α του Ποινικού Κώδικα κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών.»

5. Οι διατάξεις των άρθρων 9 και 10 του ν. 2928/2001 εφαρμόζονται και για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 43 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 2004

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Π. Παυλόπουλος

Γ. Αλογοσκούφης

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π. Μολυβιάτης

Α. Παπαληγούρας

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Γ. Βουλγαράκης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από την:

i) Μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης, των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που εκδίδονται από την Ελλάδα. (άρθρο 2 παρ. 2)

ii) Έκτιση στην Ελλάδα στερητικών της ελευθερίας ποινών ή μέτρων ασφαλείας, που απαγγέλλονται στα κράτη έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εναντίον εκζητούμενων προσώπων που κατοικούν στην Ελλάδα. (άρθρο 13 παρ. 3)

iii) Κράτηση εκζητούμενων, από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. ατόμων, ή την αντικατάσταση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί σε αυτούς με κράτηση, στην περίπτωση που ανακύπτει κίνδυνος διαφυγής των προσώπων αυτών. (άρθρο 16 παρ. 1)

iv) Κάλυψη των εξόδων τυχόν μεταγωγής ή προσωρινής προσαγωγής εκζητούμενων προσώπων σε άλλα κράτη έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. (άρθρο 23 και 28 παρ. 1)

v) Κάλυψη των άλλων, πλην των ανωτέρω εξόδων, που πραγματοποιούνται επί ελληνικού εδάφους, από την εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, τα οποία εκδίδονται από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε.. (άρθρο 37)

vi) Επιβολή αυξημένων ποινών για εγκλήματα που έχουν το χαρακτήρα τρομοκρατικών πράξεων, καθώς και για τις λοιπές εγκληματικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 40.

vii) Διενέργεια σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο αναλύσεων D.N.A., για τη διερεύνηση τρομοκρατικών πράξεων. (άρθρο 42 παρ. 2)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Β. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού ή επί του προϋπολογισμού νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

Ενδεχόμενη δαπάνη τυχόν μεταθέσεις, μετατάξεις ή αποσπάσεις δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες διενεργούνται στο πλαίσιο της παρεχόμενης, βάσει του άρθρου 9 του ν.2928/2001, προστασίας μαρτύρων που εξετάζονται κατά την ποινική διαδικασία για τρομοκρατικές πράξεις. (άρθρο 42 παρ. 5)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων υπουργείων ή των οικείων νομικών προσώπων, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 2004

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Α. Παπαληγούρας

Αριθμ. 84/9/2004

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προσαρμόζεται το εθνικό δίκαιο στις αποφάσεις - πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για: α) το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών και β) την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Ειδικότερα:

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ**Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ**

1.α. Καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, το οποίο ορίζεται ως η απόφαση ή η διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), που εκδίδεται για τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου ευρισκόμενου στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας προκειμένου: i) να ασκηθεί ποινική δίωξη ή ii) να εκτελεσθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία.

β. Προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται η έκδοση προσώπων σε κράτος όπου διατρέχουν σοβαρό κίνδυνο βασανισμού ή επιβολής της ποινής του θανάτου ή άλλης απάνθρωπης ή εξευτελιστικής ποινής.

γ. Προβλέπεται, επίσης, ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το οποίο μπορεί να αφορά περισσότερα εγκλήματα, μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης αυτού. (άρθρα 1 και 2)

2. Ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ως κεντρική αρχή, για την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων και ειδικότερα για: i) την επικουρία των αρμόδιων δικαστικών αρχών, ii) τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, iii) την τήρηση σχετικών στατιστικών στοιχείων, iv) την ενημέρωση της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου για τις αρμόδιες δικαστικές αρχές. (άρθρο 3)

Β. ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟ

1. Ορίζεται ως αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ο εισαγγελέας εφετών, που έχει την κατά τόπο αρμοδιότητα για: i) την εκδίκαση της αξιόποινης πράξης για την οποία ζητείται η σύλληψη και η προσαγωγή του εκζητούμενου ή ii) την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία. (άρθρο 4)

2. Καθορίζονται οι πράξεις για τις οποίες επιτρέπεται η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς επίσης και η διαδικασία για τη διαβίβαση αυτού στην αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης. (άρθρα 5 και 6)

3.α.ι) Παρέχεται το δικαίωμα στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών να ζητά, από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος, την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πειστήρια ή βρίσκονται στην κατοχή του εκζητούμενου προσώπου, ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης. Τα αντικείμενα αυτά αποδίδονται στο κράτος μέλος εκτέλεσης, χωρίς οικονομική επιβάρυνση, μετά το τέλος της ποινικής διαδικασίας.

ii) Σε περίπτωση που τα υποκείμενα σε κατάσχεση ή δήμευση αντικείμενα ευρίσκονται στο ελληνικό έδαφος, η αρμόδια αρχή μπορεί να τα κρατήσει προσωρινά ή να τα παραδώσει στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, με την επιφύλαξη επιστροφής.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την άρση προνομίου ή ασυλίας εκζητούμενων προσώπων. (άρθρα 7, 8 και 29)

4.α. Καθορίζονται οι δικαστικές αρχές, που είναι αρμόδιες για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα και ειδικότερα για την παραλαβή αυτού, τη σύλληψη και κράτηση του εκζητούμενου, την εισαγωγή της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστικό όργανο και την εκτέλεση της απόφασης για την προσαγωγή ή μη του εκζητούμενου.

β.ι) Καθορίζονται, επίσης, οι προϋποθέσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και οι αξιόποινες πράξεις για τις οποίες επιτρέπεται η υπό προϋποθέσεις εκτέλεση του εντάλματος αυτού, χωρίς τον έλεγχο του διττού αξιοποιούν.

ii) Προβλέπεται ότι δεν αποτελεί λόγο άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος η διαπίστωση ότι το Ελληνικό Κράτος δεν επιβάλλει φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ρυθμίσεις για φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα, ίδιου τύπου με τις ρυθμίσεις του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, όσον αφορά στα εγκλήματα με το ανωτέρω αντικείμενο.

γ. Προσδιορίζονται οι περιπτώσεις, στις οποίες οι αρμόδιες ελληνικές δικαστικές αρχές υποχρεούνται ή μπορούν να αρνηθούν την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. (άρθρα 9-12)

5. Ορίζονται οι προϋποθέσεις, υπό τις οποίες μπορεί να εξαρτηθεί, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος. Μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι, στην περίπτωση εκζητούμενου, που κατοικεί στην Ελλάδα, η εκτέλεση του εντάλματος μπορεί να χωρεί υπό την προϋπόθεση ότι, το πρόσωπο αυτό, μετά την ακρόαση του, θα μεταταχθεί στην Ελλάδα για την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου ασφαλείας που του απαγγέλλεται στο κράτος έκδοσης του εντάλματος. (άρθρο 13)

6. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, από την αρμόδια δικαστική αρχή, τη σύλληψη, τα δικαιώματα και την κράτηση των εκζητούμενων προσώπων, καθώς και με τη διαδικασία έκδοσης της απόφασης για την εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος. Μεταξύ άλλων προβλέπονται και τα εξής:

α. Ο συλληφθείς έχει το δικαίωμα να ζητήσει και να λάβει αντίγραφο όλων των εγγράφων που τον αφορούν, καταβάλλοντος εξ ιδίων τη σχετική δαπάνη.

β. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποφασίζει για την κράτηση ή μη του εκζητούμενου, μετά τη σύλληψη του ή την επιβολή σε αυτόν περιοριστικών όρων, που μπορεί να αντικαθίστανται με κράτηση, στην περίπτωση κινδύνου φυγής.

γ. Η απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η οποία πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη, εκδίδεται εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και κοινοποιείται χωρίς υπαίτια βραδύτητα στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

(άρθρα 14-19, 21 και 24-26)

7. Ρυθμίζονται, επίσης, θέματα σχετικά με την εκτέλεση εντάλματος, στην περίπτωση που έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο, από περισσότερα του ενός κράτη. (άρθρο 20)

8. Ορίζεται ότι σε περίπτωση μη συγκατάθεσης του εκζητούμενου, επιτρέπεται η άσκηση έφεσης ενώπιον του Αρείου Πάγου, κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών και σύμφωνα με την οριζόμενη σχετική. (άρθρο 22)

9. Προβλέπεται ότι σε περίπτωση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης προς το σκοπό άσκησης δίωξης, η αρμόδια για την εκτέλεση του εντάλματος δικαστική αρχή, οφείλει να δεχθεί είτε την ακρόαση του εκζητούμενου είτε την προσωρινή μεταγωγή του, μέχρι τη λήψη της απόφασης για την εκτέλεση του εντάλματος. (άρθρο 23)

10. Ορίζεται η προθεσμία εντός της οποίας διενεργείται η προσαγωγή εκζητούμενων προσώπων και παρέχεται η δυνατότητα για την προσωρινή αναστολή ή αναβολή αυτής, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα προσωρινής υπό όρους προσαγωγής, του εκζητούμενου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, αντί της αναβολής προσαγωγής αυτού. (άρθρα 27-28)

Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διαμεταγωγή εκζητούμενων προσώπων. Ειδικότερα, ορίζονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

α. Παρέχεται η δυνατότητα διαμεταγωγής, μέσω του ελληνικού εδάφους, εκζητούμενου προσώπου που προσάγεται σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., κατόπιν αίτησης της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος, η οποία περιλαμβάνει συγκεκριμένες πληροφορίες.

β. Καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες, ο εισαγγελέας εφετών Αθηνών, που ορίζεται ως αρμόδια αρχή, για την παραλαβή αιτήσεων διαμεταγωγής, υποχρεούται ή δύναται να αρνηθεί τη διαμεταγωγή εκζητούμενου προσώπου.

γ. Ορίζεται το πεδίο εφαρμογής των προαναφερόμενων ρυθμίσεων και προβλέπεται ότι ο αρμόδιος για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εισαγγελέας εφετών υποβάλλει αίτηση για τη διαμεταγωγή εκζητούμενου προσώπου μέσω του εδάφους κράτους μέλους της Ε.Ε., όταν αυτό επιβάλλεται για την προσαγωγή του στην Ελλάδα. (άρθρα 30-32)

Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

1.α. Τίθεται κανόνας ειδικότητας, σύμφωνα με τον οποίο, ο εκζητούμενος δεν επιτρέπεται να διωχθεί, να καταδικασθεί ή να στερηθεί με άλλον τρόπο την ελευθερία του για αξιόποινη πράξη, που τελέσθηκε πριν από την προσαγωγή του στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και είναι διαφορετική από εκείνη για την οποία εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

β. Καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρ-

μόζεται ο προαναφερόμενος κανόνας. (άρθρο 34)

2.α. Ομοίως, προβλέπονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες, επιτρέπεται η προσαγωγή σε άλλο κράτος μέλος της Ε. Ε. των προσώπων που έχουν προσαχθεί ενώπιον της αρμόδιας δικαστικής αρχής, σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, υπό την οριζόμενη προϋπόθεση.

β. Ορίζεται ότι για την έκδοση σε τρίτο κράτος, προσώπου που έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών, σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, απαιτείται η συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσης του εντάλματος.

(άρθρα 35-36)

Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

1. Προβλέπεται ότι οι δαπάνες που ενδεχομένως προκύπτουν από την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα, βαρύνουν το ελληνικό Δημόσιο.

2. Προσδιορίζονται οι διεθνείς συμβάσεις, των οποίων διατάξεις αντικαθίστώνται, εν όλω ή εν μέρει, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

3. Ορίζεται ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις καταλαμβάνουν τις αιτήσεις έκδοσης, που παραλαμβάνονται από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές, μετά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου. Για τις αιτήσεις που έχουν παραιρεθεί προγενέστερα, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι ισχύουσες περί εκδόσεως σχετικές διατάξεις. Το ίδιο ισχύει και για τις αιτήσεις έκδοσης που υποβάλλονται από χώρα μέλος της Ε.Ε., η οποία δεν έχει εναρμονισθεί ακόμα με την προαναφερόμενη απόφαση πλάνο.

(άρθρα 37-39)

ΙΙ. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

1. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται συγκεκριμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (π.δ. 283/1985) και προβλέπονται τα εξής:

α. Καθορίζονται, επί το αυστηρότερο, οι ποινές, με τις οποίες οι δράστες συγκεκριμένων εγκληματικών πράξεων, τιμωρούνται, στην περίπτωση που οι πράξεις αυτές τελούνται με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατό να βλάψουν σοβαρά μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσουν σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσουν παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό, να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει από αυτήν ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού.

β. Καθορίζεται αυξημένος χρόνος παραγραφής [τρίαντα (30) χρόνια], για όσες εκ των ανωτέρω εγκληματικών πράξεων τιμωρούνται με ισόβια κάθειρξη.

γ. Προσδιορίζεται η έννοια της τρομοκρατικής οργάνωσης και ορίζονται οι περιπτώσεις, στις οποίες η τέλεση ενός ή περισσότερων από τα προαναφερόμενα εγκλήματα, δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη, κατά την έννοια των προτεινόμενων ρυθμίσεων.

(άρθρο 187 Α του Π.Κ.)

δ. Προσδιορίζονται, επίσης, οι περιπτώσεις που δεν εφαρμόζονται οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις και καθορίζονται οι ποινές που επιβάλλονται στα πρόσωπα που:

i) Απειλούν σοβαρά με την τέλεση των ανωτέρω εγκλημάτων, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο τρόμο.

ii) Συγκροτούν ή εντάσσονται, ως μέλη, σε τρομοκρατική οργάνωση, καθώς και σε όποιους διευθύνουν αυτή.

iii) Διευκολύνουν την τέλεση των προαναφερόμενων πράξεων ή παρέχουν υλικά μέσα ή πληροφορίες ή εισπράττουν, με οποιονδήποτε τρόπο και διαθέτουν κεφάλαια, κατά την έννοια του ν. 3034/2002 ή τέλος παρέχουν με οποιονδήποτε τρόπο οικονομικά μέσα σε τρομοκρατικές οργανώσεις.

iv) Διαπράττουν διακεκριμένη κλοπή, ληστεία, πλαστογραφία δημόσιου εγγράφου ή εκβίαση, για την προπαρασκευή των ανωτέρω εγκληματικών πράξεων. (άρθρο 40)

2.α. Προβλέπεται η επιβολή συγκεκριμένων διοικητικών κυρώσεων, που επιβάλλονται σωρευτικά ή διαζευκτικά, με κ.υ.α., σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στην περίπτωση τέλεσης, για λογαριασμό τους, κάποιου από τα εγκλήματα του άρθρου 40 του υπό ψήφιση νόμου, με υπαιτιότητα προσώπων που ενεργούν ατομικά ή ως μέλη οργάνων του νομικού προσώπου και ασκούν την οριζόμενη διευθυντική εξουσία. Ειδικότερα, επιβάλλονται:

i) Οριστική ή προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, κατά περίπτωση, για το οριζόμενο χρονικό διάστημα.

ii) Οριστικός ή προσωρινός αποκλεισμός της επιχείρησης από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή από δημόσιους διαγωνισμούς.

iii) Διοικητικό πρόστιμο, που κυμαίνεται από 20.000 έως 3.000.000 ευρώ.

β. Ανάλογες διοικητικές κυρώσεις επιβάλλονται και στην περίπτωση που οι εν λόγω εγκληματικές πράξεις τελέσθηκαν από ιεραρχικά κατώτερο στέλεχος, λόγω αμέλειας ενός από τα προαναφερόμενα διευθυντικά στελέχη, να ασκήσει εποπτεία ή έλεγχο επί του συγκεκριμένου υφισταμένου τους. Στην περίπτωση αυτή επιβάλλονται: i) προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας ή απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας για το οριζόμενο χρονικό διάστημα, ii) προσωρινός αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή από δημόσιους διαγωνισμούς, για το ίδιο χρονικό διάστημα και iii) διοικητικό πρόστιμο που κυμαίνεται από 10.000 έως 1.000.000 ευρώ. (άρθρο 41)

3.α. Τροποποιούνται συγκεκριμένες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (Π.Δ. 258/1986) και επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 253Α και 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στις τρομοκρατικές πράξεις του νέου άρθρου 187Α του Π.Κ..

Περαιτέρω, υπάγονται στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου εφετών και τα κακούργηματα του άρθρου 187Α του Π.Κ. (τρομοκρατικές πράξεις).

β. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2928/2001 και ορίζεται ότι, η περάτωση της κύριας ανάκρισης και για τις προαναφερόμενες πράξεις, κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών.

γ. Επεκτείνεται και για τις τρομοκρατικές πράξεις του άρθρου 187Α του Π.Κ., η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 9 και 10 του προαναφερόμενου νόμου, που αναφέρονται στην προστασία μαρτύρων και άλλων προσώπων (δικαστικών λειτουργών και κρατούμενων που προβαίνουν σε σημαντικές αποκαλύψεις για τη δράση εγκληματικών οργανώσεων).

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ενδεχόμενη δαπάνη από την:

i) Μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που εκδίδονται από την Ελλάδα. (άρθρο 2 παρ. 2)

ii) Έκτιση στην Ελλάδα στερητικών της ελευθερίας ποινών ή μέτρων ασφαλείας, που απαγγέλλονται στα κράτη έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εναντίον εκζητουμένων προσώπων που κατοικούν στην Ελλάδα. (άρθρο 13 παρ. 3)

iii) Κράτηση εκζητουμένων, από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. ατόμων, ή την αντικατάσταση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί σε αυτούς με κράτηση, στην περίπτωση που ανακύπτει κίνδυνος διαφυγής των προσώπων αυτών. (άρθρο 16 παρ. 1)

iv) Κάλυψη των εξόδων τυχόν μεταγωγής ή προσωρινής προσαγωγής εκζητουμένων προσώπων σε άλλα κράτη έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

(άρθρα 23 και 28 παρ. 1)

v) Κάλυψη των άλλων, πλην των ανωτέρω εξόδων, που πραγματοποιούνται επί ελληνικού εδάφους, από την εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, τα οποία εκδίδονται από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε.. (άρθρο 37)

vi) Επιβολή αυξημένων ποινών για εγκλήματα που έχουν το χαρακτήρα τρομοκρατικών πράξεων, καθώς και για τις λοιπές εγκληματικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 40.

vii) Διενέργεια σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο αναλύσεων D.N.A., για τη διερεύνηση τρομοκρατικών πράξεων. (άρθρο 42 παρ. 2)

2. Ενδεχόμενη αύξηση δημόσιας περιουσίας, από τυχόν κατάσχεση αντικειμένων που βρίσκονται στην κατοχή εκζητουμένων από τη χώρα μας προσώπων, ως αποτέλεσμα αξιόποινων πράξεων, στην περίπτωση που δεν υφίστανται τέτοια δικαιώματα του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος ή τρίτων μερών επί των αντικειμένων αυτών. (άρθρα 7 και 29)

3. Ενδεχόμενη αύξηση δημοσίων εσόδων, από τυχόν επιβολή σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, διοικητικού προστίμου από 20.000 έως 3.000.000 ευρώ ή από 10.000 έως 1.000.000 ευρώ, κατά περίπτωση, λόγω τέλεσης των εγκληματικών πράξεων του άρθρου 40, από διευθυντικά ή κατώτερα στελέχη αυτών και για λογαριασμό των νομικών προσώπων αυτών.

(άρθρο 41 παρ. 1 και 2)

B. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού ή επί του προϋπολογισμού νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν μεταθέσεις, μετατάξεις ή αποσπάσεις δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες διενεργούνται στο πλαίσιο της παρεχόμενης, βάσει του άρθρου 9 του ν.2928/2001, προστασίας μαρτύρων που εξετάζονται κατά την ποινική διαδικασία για τρομοκρατικές πράξεις. (άρθρο 42 παρ. 5)

Γ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών αναφερόμενων στην παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/77 φορέων

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τη μετατροπή σε χρηματικές των ποινών φυλάκισης που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 40.

Αθήνα, 11 Ιουνίου 2004

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης